determinatō alteri⁹ vel extra vt sor nō currit nēcio ista ē du
plex eo q negatō pt ōtermiare nēcitatē vl nēcitas pt cadere
supra negatōem vt ptz de ista sor nō currit cōtingenter Se
cūda regula est ¶Quotiens cūqz illa dictō nēcio ponit in ptē
alicui⁹ cōdictōnalis duplex est oro vt si sor currit nēcio mo
uet eo q potest dicere nēcitatē ptēcie et tūc sensus ē Si sortes
currit nēcio sequit q mouet vel pōt dicere nēcitatē ppōis q̄
est ptēs et tunc est sensus si sor currit hec ppō est nēcia sor mo
uetur q est falsū Alia regula est ¶Quotiens cūqz hec dictō ne
cessario ponit in ppōe disiūctia ptrariox imediatox vel cō
tradictoriox duplex ē oro eo q pōt dicere nēcitatē disiunctio
rū vel nēcitatē ptiū disiunctiax vt sor currit nēcio cras cur
ret vel nō curret. Alia regula ¶Quotiēs cūqz hoc verbū cōti
git adiungit termis accītalib⁹ duplex est oratō Eo q pōt di
cere ptingentiā pdicati et nō subiecti Vel pōt dicere ptingē
tiā vtriusqz vt omne albū ptingit currere Si dicat ptingentiā
pdicati tm sensus est omne q est albū ptingit currere Si autē
dicat ptingentiā vtriusqz sensus est omne q cōtingit esse albū
cōtingit currere Et sic implicat modus ad subiectū Ideo di
stinguit aresto. in primo libro priox omne b cōtingit esse a qa
vno mō sensus est omne q est b cōtingit esse a Alio mō sens⁹
est omne q cōtingit esse b cōtingit esse a rc.

Vlō d' gnctō gnibꝫ

Habito de nēcio et cōtingenter Cnter dō est de hac
ppiunctōne an Sna ppiunctōnū plura sunt quedā sūt
gna dubitatie fm priscianū vt an vtrum ne Et hoc
gns ppiūctōis cōphendit donatus sub disiunctis Sed obmis
sis alijs interrogatis et dubitatis de hac ppiunctōe an est pns
intentio que eadē fm substantiā drns tn fm rōez exercet tres
actus q̄ sunt interrogare et dubitare et disiungere et fm hoc
est diuersax spēx cōiunctōis qz fm q disiungit tūc cōtinetur
sub specie disiunctia et sub eadez fm q p eā interrogam⁹ fm
aūt q p eā dubitam⁹ cōtinet sub spē disiunctia dubitatia Et
inter hos actus disiungere pprius sibi cōuenit et p posterius
esse interrogatia et dubitatia qz sp disiungit sed nō sp dubi
tat vel interrogat Aduertendū tn q tripliciter ptingit dubi
tare ¶Qūqz cōtingit dubitare de re significata p nomē siue si
gnificet p nomē sube siue p nomē accītis et de hmōi queritur
p pnoia interrogatia vt quis queqz qualis quantus et quoti
fm diuersitatē sube et eox que accidūt sube. ¶Qnqz en dubi
tatur de actu spēali et tūc querit de ipo p hoc interrogatm q̄d
additum actui gnali vt quid agit Rndet sedet dormit dispu
tat vel legit et de his duobus mōis querit de re dubitatiua p

Pz⁹ gnmꝫ dubitare
vt ptēs d' sbꝫ

noia ¶ Quiqz eñ dubitam⁹ de his que debent actui vt de cau
sa actus vt cū legit q̄re legit vel de tpe in quo fit act⁹ vt qñ
curreret vel de loco vbi fecit vñ venit quo vadit quo tran/
siuit Et de his querit p aduerbia localia Et sic ptz q̄ de omni
bus dictis que debent actui querit p aduerbia ¶ Quiqz etiā du
biramus de inherentia vel ꝓpositōe actus cū suba Et tūc q̄ri
mus p ꝓiunctōes interrogatias p has scz an ne vtrū et sic de
alijs. Et sic ptz quō cōiunctōnes interrogatie in hoc dñt ab
alijs qz querūt de ꝓpositōe act⁹ cū suba. Et hoc cōuenit istis
tribus an ne vtrū Dñt tñ in hoc qz hec ꝓiunctō ne magis se
tenet cū actu An vero et vtrū magis cū suba. vñ ne querit de
ꝓpositōe ꝓpria inquātū est forma ptis et modū actus An ve
ro et vtrū inquātū est forma totius ⁊ habet modū sube Cui⁹
signū est qz illud de quo querit nō pōt recipe supra se transitū
alteri⁹ actus Illa vero de quo querūt an et vtrū pñt. et eius
cā est qz actus nō transit nisi supra subaz vel hñs modū sub
stātie. vñ nihil est dictū tu vides ne sor curzit. tñ dz tu vides
an vel vtrū sor curzat Alia dra qz ne semp tenet interroga/
tiue An vero et vtz aliqñ tenent disiunctiue vt ego hñ scio
an vel vtrū plo legit vel nō legit sed an et vtz dñt qz vtrū
nō gemiat p se sed exigit secū aliā ꝓiunctiuā vt tu scis vtrum
sor curzit vel plo Sed an p se potest gemiari sine altera ꝓiun
ctōe vt tu scis an sor curzit an plo. De hac aūt ꝓiunctōne an
talis dat regula ¶ Quotienscūqz an semel ponit in orātōe dis
iungit inter ꝓtradictorie opposita ¶ Qñ vero bis ponit disiū/
git inter ꝓtraria imediata Et exigit veritas alteri⁹ ptis disiū
ctie determiate ꝓpter q̄ solet dici q̄ optet rñdentē scire alte
rā ptē determiate qz cū debet certificari interroganti de q̄sti
one debet cē magis certus q̄z interrogās q̄ scit alterā ptē i ge
nere et in ꝓmūi go optet rñdentē alterā ptē scire determinate
Causa regule est ista quo ad primā ptem qz in omni interro/
gatōe supponit aliq̄d in vli de quo queritur in spēali vt cum
dz quis disputat supponit aliquē disputare de quo querit cer
tificari in spēali q̄si in hac interrogatōne scis tu an sor curzat
supponit aliq̄d ꝓmūe de quo queritur nisi de altera tñ pte cō
tradictōis q̄ritur determiate de qua vult certificari qz de illa
est dubitatō q̄re supponit p interrogātōez aliq̄d ꝓmūe ad il/
lā sed nihil est ꝓmūe a pte ꝓtradictōnis nisi totū disiunctū ad
ambas ptes ꝓtradictōis qz supponit i disiunctū inter ptes cō
tradictōis sed hoc non est nisi p hanc cōiunctōem an. go hec
cōiunctō an disiungit inter ptes ꝓtradictōis Sed ꝓ hoc mō
semel ponit go qñ sel ponitur disiūgit inter dicta ꝓtradctōrie

opppsita. vñ cũ hec cõiunctõ est interrogatia rõe interroga
tõnis adiũcte disiunctõi qñ disiungit vni pti ꝓtradictõis dat
intelligere alterã qr ꝗs dubitat de vno oppositorꝫ dubitat de
reliquo sed sic nõ est de ꝯiunctõib⁹ disiunctis tñ et nõ inter/
rogatis vt nihil est dictũ vel sor̃ currit qr deficit alterꝫ extre/
morꝫ et tñ bene dicim⁹ tu scis an sor̃ currit Scda psregle ptz
scz qñ bisponit disiũgit interdicta qr omne illud querit p inter
rogatõem et solũ illud quo in rñsione dato q̃stio terminat sed
oñso vtrolibet enũciabiliũ de quibus format q̃stio terminat
ipa q̃stio go indrñter querit hoc vel illud go hec dictõ an dis
iungit inter ea de quib⁹ querit. sed hec sunt dicta imediata er
go scda vera. Ñ notandũ q regula gñaliter ẽ vera qñ hec
ꝯiunctõ an pponit termio cui adiungit Sed qñ postponit ter
mio ꝯmũi determiato p signũ vl̃e disiungit inter ꝓtradctõria
solũ determiato aũt signo pticlari vel posito sine signo inter
subcõtradictorie opposita Omibus aũt alijs mõis disiungit
inter ꝓtradictorie opposita est em̃ sensus tu scis an omis ho/
mo curat. i. tu scis oẽm hominẽ currere vel nõ currere Hui⁹
aũt tu scis omis hõ an curat sensus ẽ tu scis oẽm hoiez curre
re vel oẽm hoiez nõ currere Silr tu scis an aliq̃s curat sens⁹
est tu scis aliquẽ hoiez currere vel aliquẽ hominẽ nõ currere.
Sed hui⁹ tu scis aliq̃s hõ an curat sens⁹ ẽ tu scis aliq̃z hoiez
currere vl aliquẽ hoiez nõ currere In termio aũt discreto nõ
differt siue p̃ponat siue postponatur et cã ẽ virtus negatõis
intellecte in hac dictõe an mediãte natura disiunctõis. Ñ
eodẽ mõ valet argum̃tũ a supiori ad inferi⁹ cũ hac ꝯiunctõe
an sicut cũ negatõe Circa p̃dicta

Queritur ꝯ hoc sophismate tu scis an omis hõ sit sor̃
an differat ab eo. ꝓbatõ tu scis an plo sit sor̃ an differ
rat ab eo et sic de alijs go va. Cõtra tu scis an omis
hõ sit sor̃ an differãt ab eo go scis oẽm hoiez esse sortẽ vl oẽm
hoiez differre a sorte quorꝫ vtrũqz est falsũ. Solutõ prima ẽ
falsa simpliciter et ꝓbatõ peccat fm ꝯñs ab insufficiẽte indu
ctõe qr in hac ꝓpõne tu scis an omis hõ sit sor̃ an dr̃at ab eo.
Est duplex vnitas qr in vna pte disiunctõis ẽ vna distribu/
tio et in alia pte altera. Ñ sensus ẽ tu scis an omis hõ sit sor̃
an omis hõ differat ab illo sed nõ sumũtur oẽs singlares hꝫ
distributõnũ duaꝫ in ipa ꝓbatõe qr p̃ter illas q̃s sumit debe
ret sumere illas tu scis an sor̃ sit sor̃ et omis hõ differat ab eo
et scis an plato sit sor̃ et an omis hõ dr̃at ab illo et hec disiun
ctia est falsa qr vtraqz ps eius falsa Et silr omes alie quere/
linquũt et hoc mõ deberet sumere oẽs ptes prie distributõis

scōa distributōe integra manente et etiā ecōuerso deberet su
mere omnes ptes distributōis ita ꝙ prima distributō maneat
integra vt tu scis an omis hō sit sor an sor dīat a sorte et sic
de alijs Alio mō deberet accipe ptes scz accipiēdo oēs singu
lares vnius cū omnib⁹ singularib⁹ alteri⁹ vt tu scis an plato
sit sor an sor dīat an plato dīat a sorte et sic de alijs Sed oim
harū nullā accipit et sic ꝓcedit ab insufficienti inductōe et sic
peccat ſm cōsequēs. Itē etiā an sel posita disiungit cōtradi
ctorie opposita vt satis patet ꝛc.

Et hac cōiunctione vel que nō significat ꝓpatōnem
ſm pri⁹ et posteri⁹ ſ tm cōpationē rerū sil existiū dis
iungendo aliqua duo respectu alicui⁹ tercij vt hec
cōiunctio vel ponit ista disiuncta sil esse et indifferēter se habet
ad vtrūqz Sed illud respectu cui⁹ est disiūctio nō ponit siml
esse in eis. vnde cū sor vel plo curit sor et plato simul ponūt
inter se esse nō tm simul ponunt sub cursu Et sic debet intelli
gi dictū boecij cū dicit ꝙ hoc sapit cōiūctio disiunctia qrea q
disiūgit nō ꝓmittit simul esse Et silr diffinitō prasciani cū dicit
disiunctie cōiunctōes sunt q qzuis dictōes cōiungāt sens⁹ tm
disiungūt et alterā quidē rem eē ſnt alterā vero nō esse. Et
sic ptz ꝙ cōiunctio disiūctiua significat res sil esse sed disiun
git eas respectu tercij Et ponit qnqz disiunctiue ꝓprie vt qn
disiungit inter ea que simul nō ſnt esse vera vt sor curit vel
nō curit Aliqn sub disiūctōe vt qn disiungit inter ea que sil
bene possunt eē vera vt sortes vel plato curit. Ideo aliqui
ponunt hanc regulā Quādo hec cōiunctio vel semel poni
tur in oratōne tunc ad veritatem eius exigitur et sufficit ve
ritas alterius ptis indeterminate vt sor curit vel non curit.
Quādo vero bis ponitur exigit ꝓ altera pte determinata ve
ritas ad hoc ꝙ ipa sit vera ut vel sortes curit vel plato vn
non valet argumentū ab ipa semel posita ad ipam bis posi
tā. Nō em seqtur tu scis esse aspera esse paria vel imparia.
ergo tu scis aspa vel esse paria vel esse impania. Unde no
tandum est ꝙ iste tres disiunctiue cōiunctōnes vel ve et aut
differūt a ꝑdictis tribus scz an ne vtrū Primo in hoc ꝙ ipse
sunt disiunctiue tantū ꝛ non interrogatiue Alie vero tres scz
an ne et vtrum sunt disiunctiue et interrogatiue vt in prece
denti capitulo patuit Scdo iste vel ve et aut non possunt eē
mediū ꝑ qd actus vnus posset transire supra aliū actū sicut ē
in alijs tribus vt nihil est dictū scis vl sor curit scis aut sortes
curit vt actus sciendi intelligat transire supra hoc ꝙ dico
sortē curere sicut bene dicit tu scis an sor curat tu scis sortez

currere vel non currere tu scis vtrum sortes currat et petas
currit ne sor? Differt aũt vel ab hac cõiunctõne aut quia vel
disiungit res que mouent intellectũ speculatiuũ vel quálibz
aliam virtutem positiuã tantũ et non motiuã vel ab affectu
vel appetitu sed ,put est cognoscitiua tantũ Sed hec cõiun
ctio aut disiungit res motiuas intellectus pratici vel ipi° ef/
fectus vel res motiuas appetitus sensibilis Item hec cõiun/
ctio ve differt ab alijs duabus scz vel et aut quia est coniun/
ctio disiunctiua encletica vel vero et aut non sunt encletice.
Encletisis eñ solum in tribus inuenitur coniunctõnibus que
sunt qz ne ve. Et dicuncur encletice quia abstrahunt vel a/
cuunt accentum precedentis dictõnis quo ad vltimã sillabã
vt putas ne dicit ve amabitqz Et ideo semp sequuntur pri/
mam dictõnem illius clausule in qua ponũtur et ideo a dona
to sub disiunctiue dicũtur Circa pdicta

Queritur de hoc sophismate q̃dquid ẽ vel nõ est est
pbatio quidquid est ẽ illa est vera et verũ potest di
stingui a quolibet alio vero go prima est vera Cõ
tra quidquid est vel non est est sed cesar est vel nõ est go ce/
sar est Solutio prima est duplex ex eo ꝙ potest esse diuisa et
sic est sensus quidquid est est vel quidquid nõ est est. Et sic ẽ
vera qz ꝑ altera pte est vera et sic ẽ disiunctiua vl potest cẽ
cõposita et sic est sensus quidquid est vel non est est ita ꝙ tã
illud ꝙ est q̃z ꝙ non est est. Et sic est falsa et est kathegori/
ca. vnde est ibi fallacia diuisionis compositõnis quia cõpo
sita est falsa Item

Queritur de hoc sophismate. Omis ppõ vel ei° cõ
tradictoria est vera. pbatio hec ,ppositõ sor currit
vel eius cõtradictoria est vera et sic de alijs. ergo
prima ẽ vera. Cõtra omis ppõ rc. go ois ppõ ẽ va vl ꝓtra
dictoria cuiuslibz ppõis ẽ va sed nõ ois ppõ est vera go cõ
tradictoria cuiuslibz ẽ va ꝙ ẽ fm go pria ẽ falsa Solutõ pria
est duplex ex eo ꝙ illa cõiunctio disiunctia põt cõiũgere inter
termios vel inter ppões Si inter ppões sic est falsa vt ꝑ/
batur et disiunctio includit disiunctõem prius factã ꝑ quali/
bet ppostiõne et idẽ scz quelibet ppositõ infertur per hoc re
latiuũ eius. vel potest disiungere terminos et sic est vera vt
pbat et sic distributõ includit disiũctõz et ita distribuit primã
ptem solum disiunctõnis ꝑ suppositis in cõpatõne ad aliam
scz ꝑ altera pte fm quálibet ꝓtradictoriã ꝗ ppõ ẽ vnius ptis
contradictõis sicut aresto. sumit eã in piarmenias et tũc hoc

p i

relatiuũ eius referr̃ ad alterã ptẽ cõtradictõis ei corrñdentẽ reddendo singula singulis quia totum sub disiunctõne cadit

Sequitur de hac ꝓiũctõne copulatiua et

Icto de hac cõiunctione disiunctiua vel.

Seq̃tur de hac cõiunctõne et copulatiua que dicit copulatiua non qꝛ significet copulatõem sed qꝛ significat ꝓpatõnem que est simul vel ꝑm simultatẽ et ad illã simultatẽ sequit copulatõ scz ad hoc ꝙ dico nõ cum alio sequit exclusio vnde cũ dico sortes et plato sunt albi hec cõiunctio et dicit simultatẽ vel vnitatẽ corꝝ in albedine et iõ copulat istas in albedine nõ tamẽ dicit simultatẽ in tempe qꝛ sic ista esset falsa adã et noe fuerunt duo homies qꝛ non fuerunt in eodẽ tempe et tamẽ bene dicit curꝛit heri et curꝛit hodie et cras curꝛet qui cursus non sunt in eodẽ tempe sed prio ꝛ ꝑse diẽ simultatẽ plũm subiectorũ in vno accidẽte quãtũ est esse vel plũm accidentiũ in vno subiecto vt sortes et plato sũt albi et sortes sedet et idẽ disputat. Unde notandũ est ꝙ vnũ dicit multipliciter qꝛ qõdã est vnũ ex materia et forma ut homo est cõpositus ex corꝑe et aima Alio mõ est vnũ cõtinuatõne vt linea supficies temp⁹ et qõlibet cõtinuũ. Tercio mõ incisione vt in arboꝛe ex ramo vnius arboris et ex trunco alterius arboris fit vnũ in cisione. Quarto ex cõtiguatõne sic sunt duo corꝑa inter que non est mediũ sicut digit⁹ contiguat digito qꝛ nihil est in medio Quinto mõ collectõe vt ex carne et osse fit vnũ terciũ ꝙ non est omnio caro nec omnino os sic sũt nerui ꝛ cartilagines Sexto aggregatõe vt aceruus lapidũ ꝛ hoc vltimo hec coniunctõ et facit vnitatẽ et non alijs predicris modis. Et sic termin⁹ coplatus ẽ vnũ aggregatõe Hec autẽ vnio q̃zuis simplr hec cõiunctõ et diuersificat qꝛ aliqñ opponit vnitati et hõ est et corp⁹ et aima. Et totũ copulatũ facit vnũ vnitate suppositi ꝛ iõ ꝑt supponere vbo singularis nũeri vt aia rõnalis et caro est vn⁹ homo Aliqñ tenet coplatie ꝓprie et tũc solũ copulat diuersa ꝑse hñtia dr̃az et ꝓuenientiã respectu alicui⁹ et qꝛ hec cõiunctõ et equaliter r̃spic vtrũqz extremoꝝ illa ꝯ cã qñcũqz ꝓponit vni extremorũ nẽce ẽ ipam gemiari et ꝓponi alteri extremo vt eq̃liter se hẽat ad vtrũqz ne magis se hẽat ad id cui ꝓponit et tũc totũ copulatũ facit vnũ aggregatõe et ponit mltitudinẽ simplr iõ solũ suppoit vbo plis numeri vt sor et plo curꝛit Item nota ꝙ hec ꝓiũctõ et licet debeat coplare diuersa nõ tũ quelibet qa

nō copulat adiectīm substātio nec ecōuerso vt bō et albus cur
rit ꝓpter hoc ꝙ de se dicit aliquā copulatōem vel associatio
nē aliquoꝝ de aliquali vnde eqliter se habet ad vtrūqz. Et
sic se habere eqliter ad vtrūqz extremoꝝ est cā omis cōiūctō
nis copulatie nisi sit encletica idō primo et ꝑ se hec cōiunctio
et copulat duas subas vni actui vel duos actus vni sube vt
sor et plato sunt albi vel homo legit et idē disputat vñ qzuis
cōuenienti hec cōiunctō et copulet diuersa supposita et di-
uersa significata de pari se britia vt homo et equus currunt
pōt tñ coplare diuersa subiecta cū vnitate significatōis ut bō
et homo curzūr qz in termis ꝓmūib pse gemiat suū singlare
Sed bñ ōz homies sunt go bene ōz homo et homo sunt. Ite
talia sunt subiecta qualia ꝑmittunt ab eoꝝ ꝑdicatis sed cum
dicit homo et homo curzūt ꝑdicatū exigit ꝙ ille termin homo
teneatur ꝓ diuersis. Sed si teneatur ꝓ diuersis bene ōz
homo et homo curzunt

Ārca ꝑdicta Querit de hoc sophismate. omne ñ al ꝙ
et sor sunt duo non est sor. ꝓbatio hoc nō al ꝙ et sor
sunt duo nō est sor demōstrato ligno illud non al ꝙ
et sor sunt duo non ē sor demōstrato lapide et sic ō alijs ergo
omne nō al ꝙ et sor sunt duo nō est sor Cōtra omne nō al rc. go
omne aliud qz al ꝙ et sor sunt duo nō ē sor Locus a cōuertibi-
li qz nō al et aliud qz aial equipollent ꝗ sor est aliud qz al ꝙ ⁊
sor sunt duo go sor non est sor in quarto prime Solutō prima
simplr est vera et improbatō nō valet nec ē silogism qz fa-
cit ꝗ paralogism qz maior et minor sūt duplices qz hec ꝓpō q
erat maior scz omne aliud qz aial ꝙ et sor sunt duo non est sor
est duplex Eo ꝙ hoc relatīm qō pōt referre hūc terminū aliō
vel hūc terminū aial. Si autē refert illū terminū aliō sic ma-
ior est vera Et sensus est omne aial aliud ab aiali qō scz al ab
aiali et sor sunt duo nō ē sor et hoc ē ꝗm nihil aliō est ab aiali
nisi lapis lignū et sic ō alijs inaiata oia quoꝝ nullū ē sor. Si
aūt ꝙ referat istū terminū al sic maior ē fla ⁊ ē sens. oē aliud
qz al qō scz al et sor sūt duo nō ē sor. hoc aūt ē flm qz sor ñ fac
numerū secū sed omes alij homines faciunt numerū cum sor
te et alia aialia et ita sortes est aliud a quolibet aimali facie-
te numerū cum sorte Et sic cōprehendit in hac distributione
omne aliō qz aial qō scz aial rc. vnō hoc mō maior dicit ꝙ sor
nō est sor Ecōuerso aūt dicēdū ē ō minori ꝙ si hoc relatīm re
ferat hunc terminū aial falsa ē et hoc posita tli positōe ꝙ sint
tm duo aialia scz sor et capra et aliō supponit ꝓ sorte ⁊ capra
sic minor est falsa qz tunc ōz ꝙ sor est aliō ab istis duobus scz

a sorte et plone vel aiali q̃ est hõ et ut melius pateat falsitas maioris in scdo sensu ponatur q̃ sor sit et nullũ alliud animal sit q̃z plato et vnus equ⁹ tunc nullũ aial est q̃ faciat numerũ cũ sorte nisi plato et ille equus et sor aliud est ab his duob⁹ Et sic hec ē falsa omē aliud al q̃z illa duo alia que scz aialia faciũt numerũ cũ sorte non est sortes.

Queritur de hoc sophismate Omē enunciabile dr̃t ab aliquo et suũ oppositũ est ꝓponibile isti. ꝓbatõ hoc enũciabile sor esse differt ab aliquo et suũ oppositũ est ꝓponibile illi qz differt ab hoc enũciabili equũ currere q̃ suum oppositũ scz sortē nõ esse est ꝓponibile illi qz põt stare cuz eo simul em̃ possunt esse vera hec duo enũciabilia scz sortem non esse et equũ currere illõ enũciabile hoc em̃ currere dr̃t ab aliquo et suũ oppositũ est ꝓponibile illi et sic ꝯ alijs go prima vera. Contra hec est vna coplativa cui⁹ vtraqz ps est falsa go ipa falsa Solutõ pria ē falsa et ꝓbatõ peccat fm figuraz dictõib⁹ a plibus determiatis ad vnã determiatã rõe huius termi aliquo et etiã ē ibi accñs p quãdã regulã in distributõi b⁹ hitã qz q̃zuis hec distributõ oē enũciabile fm se ꝓuertibiliter sequat ad suas ptes singlares omes tñ ptes fm q̃ sunt sub hoc pdicato dr̃t ab aliquo sic nõ sequit ad illas f ē ibi accñs.

Loquẽtes cõiter ponũt q̃ hec dictõ nisi ꝓpria et per se tenetur cõsecutie et nõ exceptie. Ꝯ circa ipam dictõz nisi Prio q̃ritur vtꝯ hec dictõ nisi possit teneri exceptie vel nõ Scdo q̃ritur vtꝯ hec dictõ nisi et hec dictõ si nõ e q̃polleãt adinuicẽ cũ hec dictõ nisi cõponat ex si et nõ Tercõ q̃ritur quot sunt genera instãtiuaꝯ et q̃liter dr̃ant in genere Quarto q̃re poti⁹ ex hoc aduerbio nõ p cõpositõz fiat dictio instantia q̃ est dictõ exceptia q̃z alia dictõ instãtiua alterius gñis Quito queritur q̃re hec dictõ nisi fm q̃ ē cõsecutiua vl̃r semp debet adiũgi verbo snbiũctiui modi

Arca primũ obijcit q̃ aliqñ tenet exceptie qz istãtia aliqñ fit i toto ꝓtra pte vt sor et nul⁹ hõ et. hec em̃ istãtia ē i toto ꝓtra pte. Aliqñ fit istãtia i pte vt cũ dr omis hõ currit sor nõ currit vl q̃dã hõ nõ currit. hic em̃ fit instantia in pte contra totũ Sed posito q̃ sortes currat et nihil aliud hec ē va nullus hõ et nisi sor sz ibi est instãtia extrahendo vl extramittẽdo pte a toto nisi p dictõz exceptiuã. go hec dictio nisi in pdicta oratõne tenetur exceptiue Ite ad idẽ cuz dr nul⁹ homo currit nisi ille asin⁹ hec ē im ꝓpria sed si hec dictõ nisi tenet exceptie tũc eet ꝓpria sed erit falsa go hec dictõ nisi ñ tenet ꝓsecutie f tenet ꝓsecutie vl exceptie ergo tenetur

exceptie. Ité ad idē ꝓñia est duplex ꝙa q̄dā ē ꝓñia simplr vt si
hō currit aīal currit Alia est cōsequētia vt nūc vt si veneris
ad me dabo tibi ecclīa; Sed ex nulla illaꝝ infert cōsequēs vl
añs qr ex prima cōsequētia non sequit ꝙ hō currit ꝙ ē añs
nec sequit aīal currit ꝙ est cōsequēs et ex alia cōsequētia q̄ ē
ꝓñcia vt nūc nō seqtur ꝙ venies mecū ꝙ est añs ꝙ tibi da
bo ecclīa; ꝙ ē cōsequēs ergo ex nulla seqtur añs vl ꝓñs. Sz
cū ꝙ nullus hō nisi sor ex hac bene seqtur ꝙ sor ꝙ hec dictō
nisi nō tenet ibi cōsecutie sed tenet exceptiue ꝙ cōcedim⁹ di/
centes ꝙ nisi aliqñ tenet exceptie vt in p̄dictis oratōnibus et
cōsilibus et nō semp tenet cōsecutie Sed cōtra hec dictō nisi
cōponit ex si et non sed nec si nec nō sunt dictōes exceptie nec
habent naturā exceptōis ꝙ hec dictō nisi non habet naturā
exceptōis cū cōpositū nō hēat aliquā naturā nisi a suis cōpo/
nentib⁹ ꝙ nisi nunq̄z tenet exceptie sed exceptiue vel cōsecu
tiue ꝙ tenet cōsecutie Ité omis dictō exceptia dicit hītudi/
nē ptiū ad totū sed nulla cōiūctio dicit hītudinē ptiū ad totuz
ꝙ nulla ꝓiūnctō ē exceptia in scdo scde ꝙ hec dictio nisi nō
est exceptia sed ē exceptia vel ꝓsecūtia ꝙ est ꝓsecutia, Et dd
sic prius ꝙ hec dictō nisi aliqñ tenet exceptie aliqñ cōsecutie
Ad illud autē ꝙ obijcit in ꝓtrariū dicendū ꝙ sicut obijcit hec
dictō nisi ꝓponit ex non et si sed hoc aduerbiū non semp fert
instantiā cui adiungit cū semp cōtradicat ei ergo est dictō in
stantia et fert instantiā aliqñ in toto aliqñ in pte sicut dixim⁹
prius sed p̄ ꝓpositōem trahit ad instantiā que est in pte extra
hēdo ptem a toto et hoc sufficit ad dictōem exceptiuā vt nul
lus homo currit nisi sor et idō hec dictō nisi aliqñ tenetur ex/
ceptiue et aliqñ ꝓsecutiue Et sic patet ꝙ q̄zuis hoc aduerbiū
non. nō sit dictō exceptia habet tñ naturā instantiuā que na/
tura instātia p̄ ꝓpōz ꝓtrahit ad instantiā dictōm exceptiaꝝ ī
hac dictōe nisi. Ad scdm ꝙ obijcit in ꝓtrariū dd ꝙ nō silogi/
sat in scdo scde sed potiⁿ ꝙ palogisat qr minor ꝙ palogismi predi
cti est duplex scz hec nulla ꝓiunctio dicit hītudinē ptis ad totū
eo ꝙ quedā sunt ꝓiūctōes q̄ hñt in se naturā duplicez sic sunt
ille ꝓiunctōnes que sunt cōposite ex ꝓiunctōib⁹ et alijs ptib⁹
oīois vt hec ꝓiūctō q̄ ꝓpter q̄ ē ꝓposita ex hac dictōe qua ꝛ
p̄ ꝓpositōe ꝓpter et sic intellect⁹ ei⁹ ꝓstituit ex itellectib⁹ harū
dictōm. hec aūt ꝓiūnctō nisi ꝓpōita ē vt dictū ē ex nō ꝛ si vñ
habet in se naturā instātie q̄ ē ꝓm ptem et p̄ hoc dicit hītudinē
ptis ad totū vel cōpatōem et sic hz in se naturā duplicē scz na
turā istātiaz rōe ꝓ aduerbij ex quo ꝓponit vñ dr cōiūctō istātia
Aliter hz naturā ꝓsecutiaz rōe cōiunctōis. vñ dr coniunctō

ꝓsecutia et habet naturā aduersatiaꝫ rōe ꝓsecutōis vñ dr cō
iūctō aduersatia ¶ Circa scōm sic ptz exp dictis hec dictō ni
si aliqñ tenetur exceptie aliqñ ꝓsecutie et fm q tenetur ꝓse/
cutie hec dictō nisi et hec oratō si nō eqpollent vt nō curzit ni
si moueat. i. nō curzit si nō mouetur Scōm aūt q hec dictio
nisi tenetur exceptie tūc significat aliud q̄z hec oro si nō et nō
significat idē cū tūc significet habitudinē ptis ad totū vt non
cū hoc sicut cū dictō exclusiua significat hoc nō cū alio sil' sic
e ꝯuerso exceptia significat totū nō cū hoc ¶ Circa terciū no
ta q tria sunt genera instātiaꝫ qz sunt quedā exclusiue et sic
instant excludendo Alie sūt exceptie et ille instāt excipiendo
Alie sunt ꝓtradictorie siue ꝓtradicētes et p istas fit ꝓtradicē
do instātia siue ꝓtradictoria Nota etiā q ī gñe sic dr̄ñt qz ex
clusiue semp instant in toto excludendo ip̄m vt sol⁹ sor̄ curzit
Exceptie vero semp instant in pte sp extrahēdo ptē a toto ut
null⁹ hō nisi sor̄ curzit. Cōtradictorie siue ꝓtradicētes instāt
indr̄ñter aliqñ in toto aliqñ in pte remouēdo aliqd a toto vel
a pte vt quidā hō curzit null⁹ hō curzit omis hō curzit quidaꝫ
hō nō curzit ¶ Circa quartū cū hec dictō nō intelligit in q̄li
bet dictōe instantia vt in exclusiuis et exceptis dictōib⁹ et in
ꝓtradicentib⁹ cū sit principiū oim ipaꝫ go sicut p ꝓpōz ex ea
fit dictō exceptia sic ex ea debet fieri dictō instātia alteri⁹ ge
neris vt exclusiua Et dicendū q nō est idē mod⁹ intelligen
di hanc dictōem nō in qualibet dictōe instantia. vñ nō ē prin
cipiū vno mō oim dictōm instantiaꝫ qz dupliciter ē vna di/
ctō principiū alterius qz vno mō p impositōnem. Alio autē
mō p ꝓpositōem. vñ dico q in dictōib⁹ exceptis p impositōz
eaꝫ intelligit negatō qz tm̄ et solū ex impositōe eaꝫ fit non
cū alio Et ille dictōes exceptie ēter ēterq̄z sil' hñt p impositō
em negatōis de intellectu suo Sed ille dictōes ꝓtradicen/
tes null⁹ nihil neuter et etiā hec dictō exceptia nisi p ꝓpositō
nē hñt negatōem de intellectu suo Et sic ptz q nō ē idē mo/
dus intelligendi negatōem in omib⁹ dictōib⁹ instātis. vñ nō
optet q si in quibusdā sit p ꝓpositōem q in alijs sit p ꝓpositō
nē sil' Querit quare ex hoc aduerbio nō et ex hac ꝓiūctōe si
poti⁹ fiat dictō exceptia p ꝓpositōz q̄z sit exclusiua cū hoc ad
uerbiū nō sit instantiuū ꝛ instātia repit tā in exceptis q̄z in ex
clusiuis q̄zuis indr̄ñter. Et dr̄ q hoc aduerbiū nō negatm̄ est
qz negat et p ordinē ad hanc dictōem si intelligit aduersatio.
vñ in hac dictōe nisi intelligit negatō et aduersatō et p hoc ē
dictō exceptia qz aduersat ꝓcedenti in aliqua pte ipi⁹ Itē cū
hec dictō nisi sp sit ꝓposita ex nō et si et aliqñ sit exceptia ali/

qñ cõsecutia go oplet q diuersimode fiat ꝓpositõ huiꝰ dictõ
nis nisi ex suis ꝓponentibꝰ q ꝓcedimꝰ dñtes q qñ hec dictio
nisi est ꝓsecutia cadit sup negatõem et tũc ꝓsecutõ cõpleta ẽ
huiꝰ dictõis nisi. Et tũc hec dictõ nisi ꝓtinet fm priscianũ sub
cõiunctõe ꝓtinuatia et fm donatũ sub ꝓiũctione cãli vt non
currit nisi moueat. i. si nõ mouet nõ currit. ¶Qñ aũt est excep
tia tũc negatõ cadit supra ꝓsecutõem ꝛsic negatõ trãsmutat
cõpositõem in alterã spẽm qꝛ in dictionẽ exceptiuã Et sic fm
diuersos modos ꝓpositõis ẽ hec dictio nisi alteriꝰ et alterius
spẽi. Si querat vtꝝ instantia eq̃liter repiat in p̃dictis tribus
gñibus instantiaꝝ. dõ q nõ qꝛ p prius est in dictõibꝰ instanti
uis cõtradicẽtibꝰ Et hec est maxia ꝓpositõ cũ ibi sit ꝓpositõ
et p posteriꝰ repit instãtia in dictõibꝰ exceptis. Et tam in his
plus ẽ q̃z exclusiuis. et q̃zuis exceptũ non ꝓtradicat ĩmediate
suo toti tñ seq̃tur cõtradictõ vt omis homo ꝑter sortẽ currit:
Ex hoc sequit q sor nõ currit et vlteriꝰ sequit q aliq̃s homo
nõ currit et ẽ locus a pte subiectia Sz in dictõibꝰ exceptis il/
lud q excludit non ꝓtradicit ei a quo fit exclusio vt solus sor
currit. i. nullus aliꝰ a sorte currit. Ille em̃ due sor currit nullꝰ
alius a sorte currit non ꝓtradicũt neqz primo neqz ex ꝓnti. nõ
minus ẽ instãtia in dictioibꝰ exclusiuis et plꝰ in dictioibꝰ ex/
ceptis et maxie in cõtradicentibꝰ ¶Circa quintũ obijcit ꝓiũ
ctio nata est cõiungere ceteras ꝑtes oꝛois go tã noia q̃z ꝓba
et sic de alijs ꝑtibus oꝛois, et quoslibet numeros et sub qua/
libet ꝑsona et q̃libet tpa et quoslibet modos et sic de alijs ꝑti/
bus oꝛois sub his accñtibꝰ et sub alijs go hec dictõ nisi fm q
est cõiũctio cõsecutia male determinat tm̃ ad modũ subiũcti
uũ. Solutio dõ q negatio q̃ ẽ in hac dictõe nisi non ẽ negatõ
absoluta sed respectia fm q hec dictio nisi ẽ dictio ꝓsecutiua
Et huiꝰ cã est qꝛ negatio et cõsecutio vniunt etiã in intellctũ
vno huiꝰ dictõis nisi et qꝛ intellectꝰ ẽ in ꝓsecutõe idõ negatõ
est in cõsecutione qꝛ vnitur intellectu vno cũ ipa ꝓsecutione
vt diximꝰ Et idõ negatio non ẽ ibi absoluta sed respectia vñ
cũ negatio dẽat determiare verbũ idõ negatio absoluta õter
miabit verbũ absolutũ. et dicẽdo respectia determiabit ꝓbũ
respectm̃. Et idõ qꝛ inter omnes modos ꝓboꝝ solus modꝰ dis
iunctiuꝰ dicit rẽ suã in respectu siue in ꝓpatõe ad aliud. Ideo
hec dictio nisi fm q ẽ ꝓsecutia debz adiũgi ꝓbo subiũcti mõi

SEcundũ p̃dicta querit d hoc sophismate nihil ẽ ve
rũ nisi in hoc instanti. ¶Probatio q̃dquid est vezꝝ in
hoc instanti est vezꝝ go nihil ẽ vezꝝ nisi in hoc instã
ti. Contra nihil ẽ vezꝝ nisi in hoc instãti go te esse asinũ non ẽ

verũ nisi in hoc instanti ergo te esse asinũ i hoc instanti ē ve
rũ ergo tu es asinus vel sic pōt esse ꝓbatō nihil pōt esse ve
rũ et nō est instantia nisi ꝓ vero in hoc instanti go facta exce
ptōe ꝓ illa erit vera go hec est vera nihil est verũ nisi in hoc
instanti. Solutō prima est duplex eo ꝙ hec dicō nisi pōt te/
neri exceptie vel cōsecutie et vtroqz mō est vera sūpto istā
ti cōmuniter siue ad ipm instans siue ad ipm nunc siue ad tps
pñs Sed distinguēda est ipa prima et aliter et aliter rñden/
dū est ad argumta improbatōis. prio go videdū vtrūqz sen
sum scdo q̄d rñdeam⁹ improbatōi vñ sensus prie ꝓm ꝙ ē ex/
ceptia est tlis nihil est verũ nisi in hoc instanti. i. nihil est vm
ꝓter vm in hoc instāti et hec est vera sūpto vo ꝓñiter ad ve
rũ ꝙ est in hoc instanti et ad verũ ꝙ est in tpe sicut instās su/
mebat ꝓñiter ad instans et ad temp⁹. Si aūt tenet ꝓsecutiue
prima ē sensus nihil est verũ nisi in hoc instanti. i. nihil ē vm
si nō est vex in hoc instanti et hoc mō iterũ prima ē va. Ha
bita ergo distinctōe rñsio improbatōi dicendũ ꝙ ꝓut prima
est exceptiua primũ argumētũ improbatōis nō tenet hoc scz
nihil est verũ nisi in hoc instāti ergo te esse asinũ nō est verũ
nisi in hoc instanti qz ē ibi sop̄ accñtis sic ibi null⁹ hō ꝓter sor
tē cē go pro ꝓter sortē cē qz hoc mō pria ē kathegorica Et hec
distributio nihil ꝓhendit sub se tā vera q̄z falsa tā ꝓplexa q̄z
incōplexa. vñ verũ in hoc instanti excipit ab illa distributōne
sic sumpta vñ vex in hoc instanti est ps illi⁹ distributōis Sz
non est ps hui⁹ ꝙ dico te esse asinũ sic sor est ps hui⁹ distribu
tōnis nullus hō sed non erit ps pronis Si aūt prima teneatur
ꝓsecutie primũ argumētũ improbatōis bene tenet hoc scz ni
hil est verũ nisi in hoc instanti go te esse asinũ non est vex ni
si in hoc instanti qz sensus est nihil ē verũ si nō est verũ i hoc
instanti Sed illud argumentũ ꝙ seqtur nō tenet hoc scz te ē
asinũ non est vex nisi de hoc instanti qz sensus ē te esse asinũ
go te esse asinũ est vex in hoc instanti nō est verũ si non ē ve
rũ in hoc instanti go te esse asinũ est verũ i hoc instanti Aut
nulla est ibi appentia aut argumentũ est penit⁹ dispatũ vel ē
ibi q̄d et simplr ꝓpter hoc ꝙ ex nulla ꝓdictōnali licet inferre
añs et ꝓñs vt si hō curit aīal curit. Ex hoc ergo non sequit
homo curit vel aīal curit Silr non seqtur te esse asinũ nō ē
verũ nisi in hoc instāti go te esse asinũ est verũ in hoc instāti
qz ponit ibi añs Et sic est ibi quid et simplr potes tñ dicere ꝙ
nulla est ibi appentia qz ex negato añte et negato ꝓñte infert
ꝓñs affirmatũ vt si nō est al nō est hō. ergo aīmal est homo
In hoc eñ affirmato nulla est appentia vt diximus aut ē ibi

quid et simpliciter.

Queritur de hoc sophismate nullus hō legit pisius nisi sit asinus. Probatō hec est falsa aliqs hō legit pisi⁹ nisi sit asinus go sua ꝓtradictoria ē vera hec scz null⁹ hō legit pisius nisi sit asinus sed nō aliqs et null⁹ eqpollēt. go prima est vera Cōtra null⁹ hō legit pisius nisi ipe sit asinus go a destructōe ꝓnītis si aliqs hō legit pisius ipe est asin⁹ qē falsū go et prima falsa Solutio prima simplr ē falsa. Et hec est duplex aliqs hō legit pisius nisi ipe sit asinus Eo q negatio pōt determīare vbū ꝓnītis fm se et absolute q ē legit. Et sic est falsa et sic eqpollēt prime et est sensus nullus homo legit et ad nullū hominē esse asinū sequit nullū hominē legere pisius Et hoc mō non aliqs et nullus eqpollēt et sub hoc sensu nō aliquis hō legit pisi⁹ nisi ipe sit asinus nō ꝓtradicit huic aliquis homo legit pisius ꝛc. vtraqz em ē falsa vlpt negatio determīare verbū ꝓnītis q est legit non fm se ꝛ absolute sed in cōpatione ad aīs ꝛ sic est va Et ē sensus nō aliquis homo legit pisius ꝛc. i. non sequit ad nullū hoiez esse asinū nullū hominē legere pisius Et hoc mō negat tota ꝓnia Et primo mō tm ps et ꝓtradicit huic aliqs hō legit pisius ꝛc. sed hoc mō nō equipollet prime

Queritur ō hoc sophismate null⁹ homo morit nisi vn⁹ sol⁹ homo moriat. Probatio hec ē falsa aliquis homo morit nisi vnus sol⁹ hō moriat go sua ꝓtradictoria vera hec scz nō aliquis homo morit ꝛc. sed nō aliquis et nullus equipollent go pria vera Cōtra aīs est possibile et cōsequēs impossibile go ꝓdictōnalis falsa. Q aūt aīs sit possibile ptz hoc qꝛ habet duas cās veritatis vel plres qꝛ vnū solum hominē nō mori est vm Sed duo moriūtur vel plres moriant qz duo vel etiā si oīes moriunt. et semp ꝓnīs ē flm scz nullus hō moritur Solutō ē eadē q etiā in pcedēti erat sophismate

Q dus reduplicatōis diversificatur fm diversitatez causarū et termī et iō ōꝛ ꝓmūiter q hec reduplicatō in eo q habet diversas intentiōes fm diversitatē cārū et ꝓpter hoc circa eā prio qritur de distinctōe ipius fm diversa genera cārū Secō vtrū reduplicatō dēat poni ad subiectū vel pdicatū in ꝓpōe Tercō qritur ad quid ponatur in silogismo vtrū ad maiorē vel minorē vel mediū. Circa primū sciendū sic cōiter solet dici q hec dictō in eo q aliqn dicit cām efficientē vt sol et plo in eo q sunt albi sīles sunt qꝛ albedo in diversis subiectis ē causa efficiēs silitudīs eorū Et in eo q sol lucet supra zrm emispiū est dies et in eo q terra ē obctā

inter solē et lunā ē eclipsis Aliqñ aūt dicit cāz materialē ut cor
pus rerū aīatarū i eo q̄ est corpus organicū est pfectibile per
animā. Aliqñ aūt dicit cām formalē vt aīa in eo q̄ ē aīa ē pfe
ctio corpis organici potētia vitā hñtis Et sor in eo q̄ albedo
est in ipo ipe est albus. Aīa cm est forma corpis instrumētal'
potētia vitā hñtis ꝛ albedo est forma albi Aliqñ aūt dicit cau
sā finalē vt sanitas i eo q̄ est sanitas est finis medicine et om
niū que ordinant ad ipam et virtus in eo q̄ est ponit necessi
tatē opatōibus pcedentibus

Secundū pdicta querit de hoc sophismate aliqua in
eo q̄ ꝓueniūt drñt. pbatō aliqua in eo q̄ cōueniunt
sunt in eo q̄ sunt. sunt multa et in eo q̄ sunt multa dif
ferūt go de prio aliqua in eo q̄ ꝓueniūt drñt Contra differe
et ꝓuenire sunt opposita go vnū nō est cā alteri⁹ go pria ē fal
sa qr hec reduplicatō in eo dicit ꝓuenire esse cām eius qd est
differe Solutō prima est falsa simplr Ad pbatōem soluen
dū est p interemptōem hui⁹ in eo q̄ sunt. sunt multa qr falsa
est q̄ ptz qr sicut omēs pticulares in eo q̄ sunt homīes ptici
pāt in natura vna et reducunt ad vnitatē spēi. vñ dicē por⁹.
q̄ pticipatōne spēi plēs homīes sunt vnus hō Silr aliqua siue
multa in eo q̄ sunt pticipāt naturā entis et reducunt ad vni
tatē entis Et in eo q̄ sunt nō sequit q̄ sunt multa sed poti⁹ se
quit q̄ sint vnū in eo q̄ sunt Si quis obijceret impossibile est
ꝓuenire nisi ea que drñt, qr ꝓuenientia ē fm q̄ multa inter se
drña pticipāt vnā naturā eis ꝓmunē. go nēce est si ꝓueniunt
q̄ drñt Et dicendū sicut obijcit hec est vera Si aliqua ꝓueni
unt drñt nec tñ prima est vera qr ꝓueniētia nō dicit cām drñie.
Sed hec determiatō in eo q̄ dicit cām qr ꝓuenientia nō ē cā
drñie vt dictū est. vñ sicut hec est vera si sor est risibile est ꝛ tñ
hec est falsa sor in eo q̄ sor est risibile est imo in eo q̄ ē homo
Silr hec est vera aliqua si ꝓueniūt drñt et tñ hec est falsa ali
qua in eo q̄ ꝓueniūt differunt.

Querit de hoc sophismate eq̄uoca in eo q̄ sunt equi
uoca sunt vniuoca. pbatō eq̄uoca in eo q̄ sūt equi
uoca pticipāt nomē equiuoci et rōem eius Sed que
cūq̄z pticipāt nomē et rōem alicui⁹ vniuocant in eo go eq̄uo
ca in eo q̄ eq̄uoca sunt vniuoca qr vniuocant in eq̄uoco Sz
quecūq̄z vniuocant i aliquo sūt vniuoca go eq̄uoca in eo q̄
eq̄uoca sunt vniuoca Cōtra vniuoca et eq̄uoca sunt oppoſi
ta et nullū oppositorū est cā alteri⁹ go hec est falsa eq̄uoca in
eo q̄ equiuoca sunt vniuoca qr hec determiatō in eo dicit q̄
subiectū est cā pdicati q̄ falsū est. Solutio pria ē falsa simplr

et ꝓcedo ꝙ eq̃uoca i eo ꝙ eq̃uoca vniuocant i eq̃uoco nõ tñ
sequit ex hoc ꝙ sũt vniuoca neq; qd̃ vniuocant in aliquo q2
vniuocari in eq̃uocatõe nõ ē vniuocari simplr ꝑ fm q̃d. et iõ
peccat ꝓbatõ fm q̃d et simplr. Q̃ aũt vniuocari i eq̃uoco ñ
sit vniuocari simplr ꝑ fm q̃d ptz q2 q̃cunq; vniuocant ꝑtici-
pãt nom̃ vnũ et rõ; vnã et hoc ē vniuocari simplr Sz quecũ
q; vniuocant i eq̃uoco ꝑticipãt nom̃ vnũ et rões diuersas et
iõ vniuocari i eq̃uoco nõ ē vniuocari simplr ꝑ poti9 eq̃uoca-
ri. ¶ Circa scõm ꝙ reduplicatõ fm se in ꝓpõe et vt magis
ꝓpr̃ie dicta in enũciatõe debet poni ad subiectũ cũ subiectũ
sit cã ꝑdicati vel h; in eo cãm ꝑdicati vt sor in eo ꝙ ē hõ ē risi-
bilis et triangul9 in eo ꝙ triangul9 h; tres angulos equales
duob9 rectis et al'i eo ꝙ h; pulmonẽ respirat et al'in eo ꝙ h;
co2 habet sanguinẽ.

¶ Circa terciũ nota ꝙ reduplicatõ in silogismo d; poni
ad maiorẽ extremitatẽ ⁊ nũq; ad mediũ neq; ad mio-
rẽ vt omis hõ ē risibilis i eo ꝙ hõ ꝑ sor ē hõ go sor ē risi-
bilis i eo ꝙ ē hõ Exẽplũ aũt aresto. ē hoc cuiuslib; boni ē disci-
plina in eo ꝙ ē bonũ ꝑ omis iusticia ē bona go cuiuslib; iusticie
est disciplina i eo ꝙ ē bonũ in pr̃io pr̃ie et reduplicatõ solũ po-
nit ad maiorẽ extremitatẽ et nõ ad mediũ Et subiungit cãm
dicẽs Nã bonũ i eo ꝙ bonũ ꝑdicari d iusticia ē falsũ et nõ itel-
ligibile q2 ꝓpter hoc ꝙ ponit idẽ eẽ cã sui ē fim et q2 itellect9
nõ põt appꝓhendere idẽ in eẽntia eẽ diuersũ in eẽntia ⁊ pr̃i9 et
posteri9 i natura seipo iõ nõ ē intelligibile et oia inꝓueniẽtia
sequũt ex hac ꝓpõe iusticia ē bonũ in eo ꝙ bonũ vt reduplicat
ꝑdicatũ ad se ipm q2 termi ꝓñes ꝑdicant rõe eẽntie et sub-
iiciunt rõe subẽ vt hõ ē hõ Nõ em̃ in ꝑdicato dicit eẽntiã vt
vult aresto. et in subiecto dicit subẽ; eadẽ aũt eẽntia nõ ꝑt eẽ
cã sui ipi9 q2 sic eẽt in se ipa eadẽ et diuersa ⁊ pr̃io2 et posteri-
or natura q2 eẽt cã et effect9. Q̃ aũt termi dicẽtes q̃d vt hõ
al'et sil'es ꝑdicẽt rõe eẽntie ⁊ subiiciant rõe subẽ ptz ꝑ ordinẽ
ꝓñtalẽ vt; in recta linea q2 fm ꝙ hõ ordinat in recta linea ꝑ
dicam̃ tali sup̃ sortẽ plonẽ et alia indiuidua sic noiat eẽntiã et
rõe illi9 ꝑdicat. Sz fm ꝙ hõ inclinat ad indiuidua i q̃b9 ē sic
noiat subẽ; sic hoc idiuiduũ vagũ ꝙ ē aliq̃s hõ Et iõ q̃n hõ
subiiciit rõe alicui9 inferioris tũc d2 subiici rõe subẽ.

¶ Amer9 cõiunctõm in spẽ fm donatũ ē quinari9 fm
priscianũ vo pl'es sunt spẽs ꝓiunctõm. inter q̃s nũe-
rat spẽs cãliũ tã a prisciano q̃; a donato et spẽs rõ-
naliũ quas priscian9 appellat collectias siue rõnales Sz fm
donatũ hec cõiunctõ q̃n ꝓtinet sub cãlib9 fm priscianũ vero

ꝓtinet ſubcollectis ſiue ſub rōnalib⁹ Hac diuerſitate dimiſſa
ad pñs qz ꝓtinet ad grāmaticū intēdim⁹ prio q̄rere hic circa
hāc ꝓiunctōem qui vtrū ſignet ꝓſequētiā. Scdo hīto q̄ fcat
cōſequētiā vtꝫ fcat cōſequētiā aliquā aut ꝓñaz cōmune ad
oñes ꝓñas Tercō vtꝫ hec cōiūctō qui ſit ꝓpoſita ex his di-
ctōib⁹ q̄ ꝛ nō Quarto vtꝫ eq̄polleat eis aut cōuertat cū eis
Quito q̄rit quare hec cōiunctō q̄n ſp cōiugit vbo cōiūctiuo.
Circa primū obuicit qz vt vult priſcian⁹ oīs ꝓiūctō fcat ordi
ne vl vi. Et cōiūctōes fīt vi q̄ fīt res aliquas ſil ee vtpi⁹
et fortis fuit eneas Ordine aūt fīt q̄ ꝓñaz aliq̄ꝫ rerū ōmō
ſtrāt vt ſi ambulat mouet Sz hec cōiunctō q̄n nō fcat res ſil
eſſe go fcat ꝓñaz aliquaꝫ reꝫ go fcat ꝓñaz. Itē ad idē hec ē
vera nō ē hō q̄n ſit al et in hac cōiunctōe q̄n ſignificat q̄ non
pōt ee hō ita q̄ nō ſit al go fcat q̄ hō nō pt eſſe ſine al ali Sz
ſi hō nō pt eſſe ſine aīali tūc al de nēcitate ſequit ad hoīez Sz
hec cōiunctō q̄n nō pt ſignificare hoc niſi ſit dictō cōſecutiua
Et ſic fcat ꝓñaz go cōiūctio fcat ꝓñaz Itē ad idē dicit priſci-
an⁹ q̄ cōiunctie ꝓiunctōes ſiue rōnales ſunt q̄ p illatōz colli-
gūt ſup dictū et exemplificat de iſtis go ita q̄ q̄n et de plibus
alijs go hec dictio q̄n ē dictō illatiā f in oñi illatōe intelligit
cōſequentia ergo in hac dictione quin intelligitur cōſequen-
tia. Sed obijcit in cōtrariū qz cōiter accipiunt ille ꝓpōnes
ille nō audiat lectōes q̄n dormiat ille non ꝓmedit q̄n bibat et
cōſiles Sed in eis nō ſequit de nēcitate vnū ad aliō. go hec
cōiunctō q̄n non ſignificat illatōem nec ꝓñaz. Et dicendū q̄
hec cōiunctō q̄n dicit cōſecutōem illatōis. vñ eſt dictō cōſe-
cutiua ſiue illatiua et cōcedimus oñes argumētatōs ad hoc
Ad illud aūt q̄ obijcit in cōtrariū qz ponit cōiter hec eſſe ve-
ra ille nō audit lectōes q̄n dormiat et cōſiles Dicendū q̄ du-
plex eſt ꝓña vñ vna eſt ꝓña ſimplr vt ſi hō eſt aial eſt Alia ē
ꝓña vt nūc vt ſi venis ad me ibo tecū Et hoc ſcdo mō nō op-
tet q̄ vnū de nēcitate ſequat ad aliud Itē videt q̄ nō ſigni-
ſicet cōſecutōem cū collectiua ſiue rōnalis ſit fm priſcianum
go ſignificat illatōem et nō cōſecutōem. Et dicēdū q̄ oē illa-
tū inquantū illatū ſequit et oñe inferēs inquātū inferēs ante-
cedit vñ in oñi illatōe cōſecutio et añceſſio intelligit Et idō
hec dictō q̄n ſignificat cōſecutōem p illatōem ſiue i illatōne
et ita fcat vnū p alteꝫ ſiue i altero ꝛ hoc nō ē ſignificare pla
f vnū Itē cū hec dictio quin ſit illatiā et in oñi illatōe p pri⁹
intelligit anteceſſio q̄z cōſecutio qz inferens cāt ex ſe illatū et
non ecōuerſo go hec dictio quin p pri⁹ ſignificabit añceſſionē
q̄z ꝓſecutōem Et dicendū q̄ q̄n p prius ſignificat cōſectutōz

q̃z añcessionē. Añcessiōz aūt ſcat niſi exſecutōe ꝓpter qd cōſecutio non pt esse sine antecessione Ad illud aūt q̃ obijcit q̃ in illatōne prius est antecessio et p posterius cōſecutō Dicendū q̃ verū est q̃ cū dictōes illatie magis se tenēt vel habent ad cōſecutōem q̃z antecessionē Eo q̃ illatio respicit cōclusionē vt obiectū vel terminū ad quē ⁊ respicit p̄missas vt ex quibus est siue vt terminū a quo Et qz motus magis habet rōem et ſpēm a termio ad quē q̃z a termio a quo Jō illatio cēntialius ꝓpat ad id q̃ infert siue ad ꝓclōem q̃z ad id p q̃ infert siue ad p̄missas Et ideo cōclusio est vt cōpletm̄ siue p̄fectū cōplexū illatōnis Et ꝓpter hoc hec dictio quin cū sit illativa magis se habet ad cōſecutōem q̃z ad antecessionē. Et Nota q̃ p̄misse quo ad cognitōem suā sūt causa efficiēs cognitōis ipi⁹ ꝓclōis. sed ipe p̄misse quo ad subāz suā sunt vno mō cā materialis ꝓclōis ⁊ alio mō quo ad subāz suā sūt cā efficiēs subē ꝓclōis qz eedē p̄misse quo ad extremitates suas sūt materia subē cōclusionis descindit em̄ maior extremitas a p̄missis ⁊ etiā mior vt ex his fiat ꝓclo tāq̃z ex materia sua Sz p̄misse quo ad mediū ordinatū inter vtrāq̃z extremitatē ſm suā subāz sunt causa efficiēs subē ꝓclōis ꝓpter hoc q̃ mediū est tota virtus p̄missarū p quā virtutē educit ſubā ꝓclōis ad nō esse in esse Et sic ptz q̃ p̄misse vno mō sūt materia ꝓclōis et duob⁹ mōis sūt cā efficiēs Nota etiā q̃ in silogismis dispatis vt omis hō est lapis omis capra est hō go omis capra est lapis et vlr in quolibet silogismo ex falsis p̄misse nō sunt causa efficiens quo ad cognitōem sed sunt causa quo ad subāz et etiā sunt causa materialis vt dictum est.

Jrca scōm obijcit qz cū hec dictio qui dicat cōpatōz vni⁹ ad alterū tm̄ ſ in cōpatōe vni⁹ ad alterū ē cōſecutō. ſilr et nō cōposita go hec dictō q̃n solū dic cōſecutōez ſimplicē siue ꝓñaz ſimplicē. et nō cōpositā q̃ ꝓcedim⁹ dicētes q̃ ꝓſecutōis. alia ē ſimplex vt ſi hō ē al'ē vt dctm̄ fuit in falſa ꝓñtis. Alia vo cōposita ſeu plēs vt illa q̃ est ſm oppōcs ſicut illa que ē in ipo ſiue cōtrario vñ dicimus q̃ hec dictio q̃n non dicit ꝓñaz cōmunē ad ſimplicē et ꝓpositā ſ tm̄ ſcat illā que ē ſimplex. Hec aūt q̃ ē ſimplex alia ē ꝓñcia ſiue cōſecutio ſimpliciter vt dictū est prius. alia vo vt nūc vnde hec dictio q̃n non ſignificat ꝓñaz ꝓñiter ad omnes cōſequētiā alias ſed tm̄ ſignificat conſequētiā ſimplicē et ido dicit aliqñ cōſequentiā ſimpliciter aliqñ vero vt nunc

Jrca terciu obijcit q̃ hec dictō q̃n est ꝓposita ex hac dictōe qui et hoc aduerbio nō go ē cōposita ex noie

et aduerbio go dēt eē nomē vel aduerbiū cū omis dictō tra/
bat significatōz ex suis ꝓponibilib⁹. Et dō ꝙ hec dictō qn est
dictio simplex sic ego credo hns de intellectu suo ꝓsecutōem
cū negatōe ex natura sue ipositōis Sz qz ꝓniter dr ꝙ ē ꝓposi
ta ex dictōe qui et aduerbio nō ido sustinēdo positōem illoꝝ
rndū est aliter vñ dō ꝙ hec dictō qn est ꝓiūctō et est ꝓpoita
ex noie infinito qui et aduerbio nō qz ꝓiūctōes ꝓpoite diuer/
sas hnt ꝓpositōes Quedā em ꝓponunt ex alijs cōiunctōnib⁹
vt et at atqz etem siqdē et siles. Alie vero ꝓponunt ex ꝓno/
minib⁹ vt ideo. Alie vo ex noie ⁊ ꝓpōe vt qua ꝓpter Alie
vero ex plibus noibus cū ꝓpōe vt qzobrē. Alie vero ex plu
rib⁹ vbis vt vicz scz. Alie vero ex aduerbio electio vt qzqz
Alie vero ex aduerbio ⁊ vbo vt qzuis Hoc etiā videt inue/
re prisciān⁹ i maiori voluie tractatu de ꝓiūctōe determian/
do de spē siue dr ptāte ꝓiūctōis Inueniūt noia vel ꝓnoia vl
ppōes vel aduerbia que loco accipiunt cāliū ꝓiunctōm Ad
illud aūt ꝙ obijcit ꝙ dictō ꝓposita trahit suā significatōem a
ꝓponentib⁹ go hec dictō qn erit nomē vel aduerbiū Dicēdū
ꝙ nō sequit ꝙ sit nomē vel aduerbiū ꝓpter hoc qz dictō cō/
posita trahit materialiter suā significatōz a ꝓponētib⁹ qz ali
qn ex ptialib⁹ intellectib⁹ ꝓponētiū fit vn⁹ intellect⁹ ꝓposit⁹
i eod gne vt magnanim⁹ oipotēs Aliqn aūt ꝓponētia sūt di
uersoꝝ generꝝ ⁊ ꝓpositū manet i gne alteri⁹ eoꝝ vt qsqz hoc
em est nomē cōpositū ex noie et ꝓiūctōe Aliqn aūt dictō cō/
posita ē alteri⁹ gnis qz vtꝝqz cōpositoꝝ vt qre ē aduerbiuz
ꝓpositū ex duob⁹ noib⁹ et hoc ē ido qz aliqn alterū cōponen/
tiū ē cōpletm ꝓcatōis dictōnis cōposite ⁊ tūc cōpositū manet
i eod gne cū suo cōpletio vt magnani⁹ cētimod⁹. Aliqn aūt
intellect⁹ dictōis ꝓpoite nō fit ex itellectib⁹ ptialib⁹ ꝓponitiū
ꝓfit ex hitudinib⁹ vel cōpatōibus cōponētiū. vnd qz isti duo
ablti scz q̄ et re dicūt hitudinē cāe rōne sue cālitatis et pterea
ille abaltiu⁹ qua ē interrogatm et ido ex his duabus cōposi/
tionibus scz interrogatiōe et causalitate cōstituitur vnus in/
tellectus aduerbialis p cōpationē illoꝝ ablatiuoꝝ et sic fit in
terrogatiuū ꝙ est quare. Et sic dictio cōposita materialiter
trahit ꝓcatōz a suis cōponentib⁹ Et ido nō sp sequit ꝙ dictō
ꝓposita sit eiusdē gnis cū suis ꝓponētib⁹ Silr dico ꝙ huic no
mi q̄ aliqn accidit relatō aliqn interrogatio aliqn infinitatio
vñ ex eo ꝓm ꝙ ē nomē infinitū et aduerbio negādi siue nega
gatōne cōstituit vn⁹ intellect⁹ ordinat⁹ vel cōiunctiu⁹ plm
dictōm vl orōm et sic fit ꝓiūctō sup ordinatia vl ꝓiūctia Itē
ad idē nom dic subaz Cōiūctō vo associatōez q̄ est ꝓm simul

vel que est fm pri⁹ et posteri⁹. Hec aũt associatõ ẽ tã subaz
q̃z accitiũ qz est omis ei⁹ q̃ significat sive sit ens sive nõ ens
Sed ex suba nõ põt fieri respectus sive associatõ p̃dicta. go
hec dictõ qui nõ est ꝓposita ex noie infinito qui et ex hoc ad/
uerbio ñ, Solutio ãt ptz ex p̃dictis qz ꝓpositõ b⁹ dictõis q̃n q̃
est ex hoc noie infinito qui et ex hoc aduerbio nõ. nõ est rõne
sube significate p hoc nomẽ q̃ sed est ratõe cõpatõis vt rõne
infinitatõis que accidit ipi sube sicut dictũ est prius in hoc ad
uerbio quare et cõsilibus vt q̃z obrẽ quotidie pridie in pñcia
rum et similia Et sic aliqñ fit cõpositio ex significationibus
componentiũ Aliquãdo autẽ non ex significatõnibus cõpo/
nentiũ sed ex habitudinibus eoz.

Qirca quartũ obijcit q̃ hoc nomẽ q̃ fcat subaz infinitã
cũ articulo subiũctiuo fm priscianũ qui apud nos idẽ
est q̃ hostis et apud grecos hos ẽ articul⁹ subiũctiu⁹ et tis est
nomẽ infinitũ Sz omis articul⁹ fcat relatõem go nulla ꝓiũ/
ctio habet naturã articuli in scdo sede go ad hanc cõiũctõez
q̃n nõ sequit qui et nõ go nõ conuertunt qz añs sp ponit ꝓñs
et ita suppoit sp naturã ꝓñtis Et dõ q̃ q̃n et qui nõ. nõ cõuer
tunt qz ad q̃n sequit qui et nõ ⁊ nõ e cõuerso Cui⁹ cã est quia
q̃n dicit ꝓñs interrogatõis sive vni⁹ negatie ad alterã ut nõ
currit q̃n moueat Sed qui nõ aliqñ adiungit affirmatis ut il
le dicit tibi q̃ nõ venias q̃ nõ pt facere q̃n Nihil em̃ est dice
re ille dicit tibi q̃n venias Aliqñ aũt adiungit negatis vt ille
nõ currit qui nõ mouet et non sit hõ qui nõ est aial ⁊ hoc scdo
mõ quin et qui non cõuertunt et eq̃pollẽt vt si non est aimal
hõ qui nõ sit al ergo non est homo quin sit aial et econuerso
Ad illud aũt q̃ obijcit dicendũ q̃ relatõ fcata p articulũ alia
et diuersa est a relatõe significata p nom̃ vl pnoia relatia qz
relatio nois vel pnomis vult q̃ aliqd añs pcedit cuius fiat
recordatio per relatiuũ vt sortes currit et ille disputat Et sic
relatiuũ nomis vel pnomis nunq̃z simul ordinant cum suo
añte sed semp posterius naturaliter ordinant. Relatio autẽ
articuli alterius q̃ñis est quia articul⁹ vult adiũgi suppositis
ponẽdo discretõem circa suppositũ sic̃ sillabice adiectõs q̃ fa
ciũt discretõez q̃ndẽ circa pnoia vt egomet tuimet sz in hoc
dr̃ñt qz articulus nõ postponit suppositõ sicut sillabica adie/
ctio pnoi imo articul⁹ p̃ponit suppositis et ex articulo ⁊ sup/
posito nõ fit dictõ vna sicut ex illa pte vnd articul⁹ sil sumit
cum supposito Dicit ergo q̃ articul⁹ nihil dicit de relatõe ni
si in hoc q̃ sil sumit cũ supposito et fcat discretõem q̃ndã fie/
ri circa ipsum Et qz discretio non est neqz intelligitur sine eo

cui⁹ ē discretio ido discretio suppositi nō pōt eē neqz itelligi
nisi p suppositū et ido articul⁹ relatōem dicit ad ipm supposi
tū Et sic alia est relatō articli et alia nois et pnois Q̃ autē
articul⁹ sic sumat cū suppoito qz in lingua materna in q̄ bui⁹
mōi articulos q̄zuis nō hēam⁹ eos in latino qz in eo semp arti
culi cū suppositis adiungunt Et ido relatō importata p arti/
culū nō impedit ppositōem bui⁹ ꝓiunctōis q̄n neqz cōuertibi
litatē ei⁹ cū hac oro qui nō sicut diximus Itē pbatio q relā/
tio articuli alia est a relatōe huius nomis qui put sumit rela
tue qz hoc nomē qui fm q tenet infinite vt qui tyrānū inter/
ficit pmiū hēbit nō tenet relatie nec dicit relatōnem ad aliqs sz
adhuc habet de intellectu suo articulū Sz articul⁹ dicebat re
latōem suppositi go relatō articuli separat a relatōe que ē fcoz
datō rei pdicte go recordatō articuli alia est et diuersa a rela
tione nomis et pnois q̄ pcedimus.

Arca quintū obijcit et soluit sicut pri⁹ de hac cōiūctio
ne nisi pp̄ter q̄z semp adiungit ꝓbo subiūcti modi qñ
est dictō ꝓsecutiā Itē nota q hec ꝓiunctō q̄n siue oro qui nō
put cōuertunt dicūt cōsecutōz vni⁹ negatie ad alterā nega/
tiuā pp̄ter hoc q ō intentōe eoꝝ ē q vnū vlr ē in altero affir
matie vel affirmatō vni⁹ sequit ad affirmatōz alteri⁹ ut ñ ē
hō q̄n sit al go q̄libet hō ē al vel si ē hō ē al go nō ē hō si nō ē
al et non ē domus q̄n sit pies go si domus est pies est Sed cū
affirmatō seq̄t ad affirmatōz p ꝓnciā e ꝓtrario negatō sequit
ad negatōem vt si est homo est aial. go non ē homo si nō est
aial vel non est homo quin sit aial ꝛc.

Secūdū pdicta querit de hoc sophismate tu nō po/
tes ve negare te nō eē asinū. pbatō te nō eē asinū ē
nēcim f tu nō potes ve negare nēcim go tu non po
tes ve negare te nō esse asinū. Contra tu nō potes vere ne/
gare te non esse asinū go tu non potes q nō sis asin⁹ go tu es
asinus Solutio prima duplex est fm ꝓmūiter loquentes. di/
cūt em q negare equiuocū est in hac oratōne. vnde vn⁹ sen
sus est tu non potes vere ꝛc. id ē tu non potes vere pferre ne
gatōem hanc te non esse asinū. Et sic ē falsa qz ve potes di/
cere hanc negationē te nō esse asinū. Alius sens⁹ ē tu non po
tes ve ꝛc. i. tu nō potes ve pferre negatōem bui⁹ te nō esse
asinū qz negatō b⁹ te ñ eē asinū ē hec nō tu nō es asin⁹ q̄ equi
pollet huic tu es asinus et hoc nō potes vere dicere. Et sic ē
vera Sed hec solutio nulla ē quia negare est actus egrediēs
ab hac potentia actiua que est negatiuū. Sz sic potētia actiua
duplicē habz ꝓpatōz vnā scz ad id a quo est siue ad id per qō

est scz ad ipm agens. Alia vo ad id ad qd est vt ad ipm obiectū in qd transit actō Silr actꝰ illiꝰ potētie duplicē habet cōpatōem et casdē etiā et nō alias. go ad idē obiectū ppat actꝰ ad qd potētia actia go cuiuscūqz obiecti est hec potētia que ē negatm eiusdē est ille actꝰ qui est negare. Sz illa potētia q ē negatm ē ipius pdicati a subiecto et qz negatiuū sp ē negatm alicuiꝰ ab aliquo go ipe actus q est negare sp erit ipius pdicati a subiecto go sp est eiusdē rōis go nō equocū go nihil dicūt Item ad idē sicut ille actꝰ q est videre nō equocat a dione albedinis et nigredinis q̄zuis sint opposita Silr negare nō equocat ad negandū qlibet pdicatū siue fuerit affirmatū siue negatū qz siue fuerit tle siue tle sp remouet a subiecto go negare nō equocat addicere negatōz hac tu nō es asinꝰ in q pdicatū negabit pꝰ affirmatū et ad dicere negatōz huiꝰ tu nō es asinꝰ in q remouet pdicatū negatū sic nō tu nō es asinꝰ go nihil dicūt Item ad id arest docet repire multitudinē caibꝰ q pinguatis vt si sanatm dr multiplr scz de effectio q ppparatio q pseruatio go et sanare dr multiplr de ppatis q pseruatis q sic d alijs q ecōuerso si sanare multiplr dr et sanatm multiplr drd eisdē ergo si vnū casuū nō dr multipliciter neqz reliquū de destructōe cōsequētis sed negatiuū nō dicit multipliciter. go neqz negare plocū a casibus Item ad idē sumat oratō in scdo sensu quē ponūt Et sic adhuc remanet pbatō et improbatō q pcedimus Dicētes pdictā solutōem eē nullā. vñ dicimꝰ q pria ē vera simplr et cōclusio imediate sequēs ē duplex fm aphiboloiaz hec scz tu nō potes negare q nō sis asinꝰ eo q hoc vbū negare hz pstructōem fm diuersas hitudines cū hoc q sequit scz q nō sis asinꝰ qz hoc q dico q nō sis asinꝰ pōt esse obiectum supra quo transit ipm negare et est sensus tu non potes negare vere illud nccim q nō sis asinꝰ Et sic est vera Alio mo cōstruit cū hoc vbo negare nō in rōe obiecti fm in rōe finis Et sic est sensus tu nō potes vere negare rc. i. tu nō potes vere negare aliqd ppter q nō sis asinus. Et sic est falsa qz si negas esse irrationalē vel brutū ex hoc seqtur q non sis asinus. Et sic est ibi amphiboloia ex diuersitate pstruendi vnū cū altero Sed ad illud argumentū q seqtur lcz tu non potes vere negare q nō sis asinꝰ ergo non potes vere negare quin sis asinus pōt dici q non seqtur quia quin q q non. non cōuertunt vt dictum est prius nisi fm q dicunt cōsecutionem vnius ad alterū negatie Sz ego credo hāc pclusionē scdo factā eē duplicem scz tu non potes vere negare quin sis asinus sicut et predicta et eadē duplicitate vnde fm q quin et qui nō dicūt

ꝓsecutõz ꝙ ꝓuertũt in rõe finis sic bñ sequit tu nõ potes vere
negare ꝙ nõ sis asinus go ḋn sis asin⁹ go tu es asinus sed ille
sunt false sicut dictũ est et ex falso bene sequit verũ et non se/
q̃tur ad primã isto mõ sicut dictũ est Si aũt fiat cõstructio in
rõe obiecti tunc vere sunt ille due sequẽtes ꝓcl'oes vt dictũ ẽ
sicut et prima sed vltimũ argumentũ nõ tenet hoc scz tu non
potes vere negare quin sis asinus ergo tu es asin⁹ et hoc mõ
ibi nulla est bitudo sicut nec hic tu non potes vere negare ho
minẽ nõ eẽ asinũ go homo est asin⁹ sed pori⁹ oppositũ sic hõ
non est asinus et silr in proposito qz sicut hominẽ nõ esse asi/
nũ est obiectũ ipius negare silr quin sis asinus est obiectũ ipi
us negare illo sensu vnde deberet inferri oppositũ eius ꝙ in/
fert sic ergo tu non es asin⁹. Itẽ prima ꝓbatio ẽ falsa qz hec
est vera tu non põt vere te enũciare esse asinum ergo tu non
potes vere negare te esse asinũ a genere qz vere enũciare cõ
mune est ad vere affirmare et ad vere negare. Sed si non
potes vere negare te esse asinũ ergo vere potes negare suũ
oppositũ scz te non esse asinũ ergo hec est vera tu potes ve/
re negare te eẽ asinum ergo cõtradictoria est falsa hec scz tu
nõ potes vere negare te non esse asinũ sed hec est prima go
prima est falsa. Solutio prima est vera simplr et rõ sua pec/
cat in prima illatõe nec est ibi locus a genere qz quãuis enũ/
ciare sit ꝓñe ad vere affirmare et vere negare tñ vere enun
ciare te esse asinũ non est ꝓñe qz enũciare te esse asinũ non est
ꝓñe qz te enunciare esse asinum hoc est affirmare eo ꝙ enun/
ciare cõtrabit ꝑ obiectum vnde sicut nullũ est argumentum
tu nõ potes vere affirmare te esse asinũ ergo tu nõ potes ve
re negare illud idẽ nec est ibi aliqua appentia inferendi sic qz
oppositũ dret inferri. Similr in ꝓposito nullũ est argumentũ
nec aliqua appentia inferendo sic tu nõ potes vere enuncia/
re te esse asinũ ergo tu non potes vere negare te esse asinũ.
Q̃ autẽ enunciare cõtrabitur ꝑ obiectũ ad affirmare ptz q̃a
actus dupliciter cõtrabitur vno mõ eñ ꝑ dñias sumptas a ꝑ
te agentis. Alio mõ ꝑ differẽtias a ꝑte obiecti vt sentire vi/
sui tõ ẽ ꝙ videre Sentire vero auditu idẽ est ꝙ audire et sen
tire, gustu idẽ est ꝙ gustare et sic de alijs ergo cõtrabitur ac/
tus ꝑ differẽtias sumptas a ꝑte agentis. A ꝑte vero obiecti
ꝓtrabit sic Sentire colorũ idẽ est ꝙ videre Sentire vo so
nũ idẽ est ꝙ audire et sic de alijs ergo cõtrabit actus a ꝑte ob
iecti go omis act⁹ hñs obiectũ dupliciter cõtrabitur vt dctm
est ergo enuciare ꝛ dupliciter cotrahi quia enunciare affir/
mative idẽ est ꝙ affirmare et enunciare negative idẽ est ꝙ

negare et sūt ille dīe a pte agentis. Ite enūciare hoiez esse al idē est q affirmare ipm et enūciare hominē non cēlapidē ī est q negare et est ibi cōtradictio facta ex pte obiecti.

Queritur de hoc sophismate in nullo tpe aliqd est verū qui sit nēcim. Pbatio in nullo tempe deū esse est verū qui ipm sit nēcim go prima vera ē. Contra i nullo tempe deū eē est verū qui ipm sit nēcim go in quoliber tpe aliqd est verū et ipm est nēcim go in quocūqz tempe te sedere est verū et ipm est necessariū. Solutio pria ē simplr falsa qr sensus ē in nullo tempe aliquid ē verū si non sit necessariū hec aūt falsa est qr añs non sequit ad pñs eo q ad negatōem spēi nō sequit negatō gñis necessitas autē est spēs veritatis Probatio aūt peccat fm cōsequēs qr bene sequit in nullo tē pore deū esse est verū quin ipm sit necessariū et econuerso si deū esse non est necessariū in nullo tempe est verū. vñ vera est ista ppō q̄z prio sumit hec scz in nullo tempe deū esse est verū quin ipm sit necessariū qr in eodē veritas cōuertit cum sua necessitate Sed in alijs veritas et necessitas non cōuertunt. sed veritas est in plurib⁹ q̄z necessitas. vnō est ibi cōsequēs ab inferiori ad supius negando sicut hic in nullo tēpore est homo quin sit risibile ergo in nullo tempe est aial quin sit risibile

Sequitur de hac dictōe quāto

Ymissis dubitatōib⁹ q̄ cadūt circa hāc dictōz quāto videda ē multiplicitas eiⁿ Sciendū q hec dictō q̄nto aliqñ tenet interrogatie vt quāto pfecisti hodie cui rñdet multū vel parū fm cognitōem illarū rerū Aliqñ tenet relatie vt tanto pfeci hodie in lectōne quāto tu in eadē Aliquādo aūt tenet infinite vt quāto volueris tanto pficiam et nullo istorū triū modorū intendimus hic de hac dictōe q̄nto. Alio mō autē hec dictio quāto dicit causā vt quāto calor intēsior tanto fortior calefacit Nota go q hec dictio quāto aliquādo dicit cām efficientē vt in p̄dicto exemplo calor eñ est causa efficiens calefaciendi vt calor intentior intensiⁿ calefacit Aliquādo aūt dicit causā materialē vt quāto corpus citius sit organicū tanto citius respicit aimā Aliqñ aūt dicit causā formalē vt quāto aima citius est infusa tanto corpⁿ organicū est citius pfectū aima eñ intellectiua fit in infusione creādo enim infunditur et infundendo creatur Aliquādo autem dicit causam finalem vt quanto p̄miū maiⁿ tanto labor facilius toleratur.

Queritō hoc sop̄te q̄ntomagis addiscis tāto miⁿ scis. Pbatio posito q tu addiscas duo enunciabilia vt hominē

esse aĺ et aliq̃d esse et scias vnũ vt boiez eē grãmaticũ Tunc
sic arguit q̃nto illud q̃ tu addiscis est maiꝰ eo q̃ tu scis tanto
illud q̃ tu scis est minꝰ eo q̃ tu addiscis go q̃nto magis addi/
scis tãto minꝰ scis Cõtra q̃nto magis addiscis tãto magis au
gmentat scia in te p locũ a cã efficiẽte sed q̃nto magis augmẽ
tat scia in te tanto magis scis nõ go minꝰ scis Solutõ prima
simplr ẽ falsa qꝛ hec dictõ q̃nto significat in pria q̃ magis ad
discere est cã efficiẽs sciendi q̃ est minus q̃ ẽ impossibile cum
sit cã pria efficiẽs sui oppositi scz sciendi magis qꝛ ea dẽ cã p
xima nõ põt esse oppositorũ q̃zuis remota possit eē vt est in
scdo phicoꝝ sicut ẽ nauta cã efficiens remota salutis nauis ⁊
euersionis eiꝰ Sed nauta p sui pnãtiã ẽ cã efficiens pxima sa/
lutis nauis et p sui absentiã est cã euersionis eius vt improba
tio bene tenz Sed pbãtõ peccat ꝓm figurã dictõis pcedãdo
ab vna spẽ huius pdicamẽti relatõ ad alterã spẽm eiusdẽ qꝛ
magis et minus dicũt relatões cãtas a q̃ntitatibus. Magis
vo et minus dicũt relatões cãtas a q̃litatibꝰ. vñ sicut fit si/
gura mutãdo modũ q̃ntitatis in modũ q̃litatis vel q̃ntũ vel
quot in quale vel e⁊verso Silr fit figura dictõnis pcedendo
a relatõe cãta a q̃ntitate ad relatõz cãtã a q̃litate vl e⁊verso

Querit de hoc sophismate quãto aliq̃d magis ẽ tãto
minꝰ videt. pbatõ qnãto aliq̃d magis ẽ tãto a rmo
tõri videt sed quãto a remotõri videt tãto minꝰ vi
det go a prio quãto aliq̃d magis videt tãto minꝰ videt Cõ
tra ibi significat eē cã pdicati q̃ nõ ẽ cã go oꝛo ẽ ipossibil So
lutõ pria ẽ simplr falsa qꝛ esse maiꝰ nõ ẽ cã eius q̃ ẽ minꝰ vi/
dere neqz etiã cã eiꝰ q̃ ẽ minus videri qꝛ ad ipm videre ⁊ ad
ipm videri exigit visꝰ tanq̃z virtus ⁊ exigit coloratũ tãq̃z ob
iectũ et exigit lucidũ a pte obiecti siue illumiatõ obiecti. ⁊ exi
git mediũ q̃ est aer vel aqua. Videmus eñ mediãte aere et
mediãte aq̃ et cũ his exigit distãtia debita qꝛ si nulla fuerit di
stãtia nõ videt uisibile vt si ponatur visibile sup̃ visũ siue sup̃
oculũ aut etiã distantia fuerit maxia nõ poterit res videri et
iõ nẽce req̃ritur debita distantia et in sil aggregata sũt cã effi
ciens eiꝰ q̃ ẽ videre et videri qꝛ p virtutẽ visiuã supponimꝰ
organũ siue instrumentũ videndi. vñ manꝰ nõ ẽ cã eiꝰ q̃ est
videre neqz eius q̃ est videri. Ad pbatõem aũt soluendũ p
interemptõem qꝛ hec est falsa q̃nto aliq̃d maiꝰ est tanto a re
motõri videt minꝰ qꝛ vt est in libro de visu vnũ qõqz habet
spaciũ quo facto non ampliꝰ videbit. i. vnũqõqz visibile est
elõgabile in tãta distãtia vltra debitũ in qua distãtia si pone
ret nõ amplius videtur. vñ hec est falsa quãto aliq̃d maiꝰ ẽ

tanto a remotori videtur minus.

Tres dubitationes incidunt circa hanc dictionem quz. prima e de distinctione ipi9 Secdo qliter hec dictio quz importat ppationem Tercio que sit illa ppatio ad nomen ppati grad9 Quarto que sit ppatio ad ntim sequente vt sor e fortior quz plato Quinto ppter qd sequit nti9 qn hec dictio coniungit ppatio Sexto ppter qd ppatiu9 aliqn construit cu ablatio aliqn cu ntio inter posito quz. Circa primu nota q hec dictio quz est aliqn aduerbiu similitudinis vt iste fecit hoc tanquz pdicest tanquz iste quz ille curit Aliqn est aduerbiu ppandi ut sor est fortior quz plo Aliqn est aduerbiu amirandi vt quz felix quz p clara quanta bon9 israel Aliqn e aduerbiu indignandi vt quz turpe factu quz inomiabile factu. Et pter hec est ciunctio electiua que sic dit a prisciano Coniunctio electia est qn diuersis ppositis aliqd ex eis nos eligere ondim9 vt diues ee malo quz paup Diuite et paupe ppositis elegit se esse diuite relinqndo alterum Et hic sim bonum e ofidere in dno quanta re hec coniunctio quanta e electia ciunctio et sic patz multiplicitas hui9 dctionis quanta

(Coniunctio electia)

Circa secdm nota q ad ppationem quinq exigunt vnum e q ppatur Aliud e in quo ppat siue in quo e ppatio Terciu est excessus in eo in quo est ppatio Quartum e illud cui ppat. Quintum e respect9 medi9 inter id q cōpat siue inter cōpatum et cui ppatur vbi gra cum dico sor e fortior quz plo sor est id q ppat et fortior dicit fortitudine in qua est ppatio et etiam excessum ipi9 fortitudis qz sor hz fortitudine et hz ea in excessu respectu plois Plato vo e illo cui ppatur et hoc aduerbium quz dicit respectum medium inter illo q ppatur et cui fit ppatio. An hoc aduerbium quz nihil hz de ppatione nisi p dictum respectum. Nota etiam q aliqn ponit sextum in cōpatione q e mensura ipi9 excessus et tunc ppatiu9 grad9 construit cum duplici ablatiuo vt sor e maior plone vno pede Et sic dicim9 sor e excedes siue illo q cōpat vl construit cum ablatio et ntio inter posito quz vt sor e maior quz plo vno pede et sic dicim9 sor e excedes siue id q cōpatur et ille ppatiu9 maior dicit id in quo excedit et etiam dicit excessum ipi9 maioritatis et plo dicit id q exceditur siue cui cōpatur et aduerbium quz dicit excessum vt diximus inter excessum et id cui exceditur siue id cui ppatur Et ille ablatiuus vno pede dicit quantus sit excess9 maioritatis in sorte respectu plois. et ita dicit mensura ipius excessus. An quotienscunq volumus mensura excessus significare p ppationem pdicta sex exiguntur ad cōpationem Sed quotienscunq volum9 significare ppationem sine mensura excessus sufficiunt pdicta quinq. Patet ergo q

(ad ppationem q. e. quinq. nisi p ex. li. positum)

(ad ppationem ex. ad ppationem)

hoc aduerbiũ q̃z importat cõpatõz in hoc q̃ dicit respectum mediũ inter excessũ ꝓpatũ ꝛ id q̃ excedit ꝓpatio vt dixim⁹

Circa terciũ nota q̃ hoc aduerbiũ q̃z hz rõz termi cũ ntio sequẽte in respectu ad cõpatõz qꝛ oẽ ꝓpatũ dicẽ excessũ respectu alicui⁹ termi siue respectu ci⁹ q̃ excedit et nti⁹ nõ ꝑ te cẽ termin⁹ illi⁹ excess⁹ mediãte hoc aduerbio q̃z

Circa quartũ Nota q̃ aduerbiũ q̃z est ꝑ cui⁹ rõz nti⁹ termiat respectũ ꝓpati qꝛ nti⁹ ꝑm se nõ põt terminare respectũ ꝓpati. vñ habet rõem termi ꝑ hoc aduerbiũ q̃z ẽ ratõ nti inquãtũ nti⁹ est termin⁹ cõpati. Et sic ꝓpat adipm ntim vt rõ ei⁹ inquãtũ termiat respectũ ꝓpati ꝛc.

Circa quintũ Nota q̃ suba sumit vt agens in ntio in obliquis ꝯo sumit vt patiẽs qꝛ nti⁹ dicẽ modũ agẽtis obliqui ꝯo dicũt modũ pacientis. Et qꝛ hec dictõ q̃z facẽ illud q̃ excedit retorqueri ad aliũ actũ et act⁹ ꝑ est in aliquo agẽte siue ab aliquo q̃ habet modũ agẽtis. Mod⁹ aũt agentis est in ntio vt dixim⁹ ió qñ hoc aduerbiũ q̃z adiungit ꝓpatiuo optet q̃ sequat nti⁹ qui ꝓpat ad suũ actum vt sor ẽ fortior q̃z plo. i. q̃z plato est Circa sextũ nota q̃ illud qd excedit ꝑ ꝓpatm̃ duob⁹ modis põt significari qꝛ vno mõ inquãtũ excedit solũ Alio mõ inquãtũ excedit et etiã ad aliũ actũ ordinat Si aũt sumat solũ inquãtũ ẽ res excessa ab ipo ꝓpatio siue ꝑ ipm ꝓpatm̃ tũc stat in rõe ei⁹ a quo remouet excessus q̃ significat ꝑ ꝓpatm̃. Excessus em̃ est in ipo ꝓpatio respectu rei excesse et nõ est in re excessa ꝑ aufert ab ea et sic res excessa stat in rõe eius a quo aliq̃d aufert Sed ꝓpatõ illa que est termi a quo est solũ repta in ablatio et ido qñ significat res excessa inquãtũ ẽ excessa solũ tũc optet q̃ ponat in ablatio Et ido ꝓpatiu⁹ isto mõ ꝓstruitur cũ ablatio Qñ aũt res excessa significatur inquãtũ ẽ excessa solũ tũc optet q̃ ponat in ablatiuo et ideo ꝓpatiu⁹ illo mõ semp ꝓstruit cũ ablatio. Qñ aũt res excessa significat inquãtũ est excessa et inquãtũ ꝓpat ad aliũ actũ vt sit ꝑs alteri⁹ actus qꝛ ꝓpatõ ad aliũ actũ aduenit supra ꝓpatõem primã scz inquãtũ est excessa et ideo ꝓpatõ ad aliũ actũ est q̃si cõpletiua q̃si ꝓpatõis prie et ió ordinat rẽ excessã ad aliũ actũ et qꝛ act⁹ vt diximus est ab ob aliquo q̃ stat sub mõ agẽtis ido sequitur nti⁹ Et hoc mõ nti⁹ semp cõstruit cum ntio interposito q̃z Et ptz ꝓpter qd cõpatiu⁹ cõstruit aliqñ cũ ablatio Aliqñ cõstruitur cũ ntio interposito q̃z et ptz etiã qñ compatiu⁹ debet cõstrui cũ vno et qñ cum altero. ptz etiã q̃ compati debẽt cõstrui cũ duplici ablatio et etiã cũ vno ablatiuo et cum ntio interposito q̃z.

Secundū p̄dicta queritur de hoc sophismate impossibile est te plā scire q̄z scis. Probatō hec est impossibile tu scis plura q̄z scis. Ergo dictū eius est impossibile ergo hec est vera impossibile est te plā scire q̄z scis Cōtra tu potes addiscere plā ergo potes scire plā q̄z tu scis ergo hec est falsa impossibile est te plā scire q̄z scis. Solutio prima est duplex eo q̄ possibile dicit relatōez q̄ omnis potētia eorū ē ad aliq̄d que sunt fm aresto. Silr impossibile dicit relatōem q̄ impotētia priuat potentiā ab aliquo respectu alicui⁹ sicut possibile poit potentiā in aliquo respectu alicui⁹ q̄ respectu inicialis actus vel respectu forē ꝓplete vl respectu act⁹ accētal vl respectu ꝓpatiois egrediētis ab ipa forma q̄ agere ē forē Dico ergo q̄ prima est duplex eo q̄ hec dictō impossibile pōt ponere relatōez suā inter accēa et sic prima ē falsa, et sensus est tu nō potes plā scire q̄z scis vel pōt ponere rē suā sup totū dictū sic prima ē vera et sensus est te plā scire q̄z scis est impossibile q̄ in nullo tempe scis plā q̄z scis in eodē tempore

Queritur de hoc sophismate impossibile ē aliud q̄z asinū genuisse te. Probatō boiez esse asinū est impossibile et est aliud q̄z asinum genuisse te. ergo impossibile est aliud q̄z asinū genuisse te Cōtra impossibile est aliud q̄z asinū genuisse te ergo asin⁹ genuit te Solutō prima est duplex eo q̄ relatīm diuersitatis aliud pōt referre ad hūc terminum asinum Et sic hoc relatīm aliud est acti casus et est sensus impossibile est rē aliquā ab asino genuisse te Et sic est falsa. vel hoc relatīm aliud pōt referri ad totū dictū scz asinū genuisse te et tunc hoc relatīm est nti casus et est sens⁹ impossibile est aliud q̄z asinū genuisse te. i. aliō est impossibile q̄z hoc impossibile q̄ est asinū genuisse te vt boiez esse lapidē ē ipossibile aliud ab illo impossibili scz asinū genuisse te et sic ē vera.

Quia hec dictō q̄dq̄d vno mō importat distributōez quo ad hoc de ipa debet determiari in distributōnibus Sed quo ad hoc q̄ importat ꝓsecutōem cū disiunctōe debet de ipa in sinkatbegrematib⁹ determiari. Circa hāc dictōem q̄dq̄d primo queritur q̄d significet. Scdo vtr sit dictō equoca vel nō Tercō aūt vtr importet relatōez vel nō Circa primū nota q̄ quattuor sunt de intellectu huius dictōis q̄dq̄d siue de sua significatōe Unū est distributō. Alterū est vo materia sue distributōis q̄ sicut hec dictō qlibet habet in se distributōem et rē distributā p suā distributōnem. silr et q̄dq̄d Terciū aūt est cōsecutō Quartū vo disiunctō q̄ cū or quidquid currit mouet sensus est siue hoc currat siue id

Quitqd

mouet et sic est ibi ꝓnicia et disiunctō et ita ꝗtuor sunt ꝏ sig-
nificatōne huius dictōis quidquid. ¶ Circa scōm nota ꝙ ꝗz
uis diuersa itelligant in significatōe huiꝰ dictōis quidq̄d nō
tñ est dictō equoca qr significat illa plā p modū vnius eo ꝙ
distributōem significat in suo subiecto siue in re distributa et
mediāte ꝓsecutōe et ꝓpter hoc reddit ei semp vnū vbū ꝙ ē
aliis et aliud ꝙ ē ꝓnis vt q̄dquid currit mouet. ¶ Circa terciū
nota ⁊ obijcit qr sensus illius ꝓpōis quidq̄d currit mouet ē il-
le omne ꝙ currit mouet sed hic est relatō go in prima est rela-
tio ergo hec dictō quidq̄d importat relatōez. Et dō ꝙ hec di
ctio quidq̄d nō importat relatōem etiā nō est dictō relatia sz
nomē infinitū et distributm̄ signū sic dixim⁹ Et ꝓponit p ge-
miatōem huiꝰ nois q̄d ꝓm ꝙ hoc nomē quid simplr ē infinitū
et nō ꝓm ꝙ est interrogatm̄ et etiā relatm̄. ꝓbatō aūt peccat
ꝓm fallaz accñtis et non optet si in vno ꝓuertibiliū intelligat
relatō ꝙ etiā in alio intelligat vnde ille due cōuertunt hō al
bꝰ currit et homo qui est albus currit et in vna intelligit rela
tio in altera vero non

SEcūdū ꝑdicta querit ꝏ hoc sophismate ¶ Quidquid
deus sciuit scit. ꝓbat deus scit omia et nihil oblitꝰ ē
go quiq̄d deus sciuit scit. Contra quiq̄d deus sciuit
scit sed sciuit te esse siue fore nascituꝫ ergo scit te esse vel fo-
re nascituꝫ ergo tu es nascituꝰ Solutō prima ē simplr vera
qr scia prime cause semp est eadē neqz recipit in se aliqz trās
mutatōem vnde habet sciam de se in rebus omib⁹ imutabi-
lē cuiꝰ causa hec est. omne cognoscens cognoscit ꝓm modū sui
et ꝓm virtutē sue cognitōis et nō ꝓm modū cogniti siue rei co
gnite vñ qr virtus cognitiā nō depēdens a rebus sed res ab
ipa dependent tanq̄z a sua cā. Cognitio aūt nostra dependet
a rebus cognitis et ꝓficit ab eis ideo est ꝙ nra cognitio ē per
mutabilis ꝓm reꝫ ꝑmutatōem Scia vero prie cause nō est p
mutabilis ꝓm ꝑmutatōem rerū Improbatō aūt peccat ꝓm fi
gurā dictōis a ꝓmutatōne vniꝰ ꝑdicamti in alterū qr mutat
quid in qñ Hec aūt distributō quiq̄d dicit q̄d nascituꝫ aūt di
cit qñ et sic mutat quid in qñ assumēdo nascituꝫ sub eo ꝙ q̄d
et est ibi sophisma accñtis. qr quid et qñ possunt accipi dupli
citer vno mō inquātū significant p dictōem et fit pctm̄ in eis
ꝓm fallaz dictōis ꝓpter principiū motm̄ et sic peccat ꝙ est in
dictōe. Alio mō possunt sumi quid et qñ a pte rei siue vt sūt
modi rerū circūscripto sermone et sic error in eis facit sophis-
ma accñtis ꝓpter principiū motm̄ in re vlr Cū dico go vbi-
cūqz est figura dictōis semp ē sophisma accñtis ⁊ nō e⁊uerso

et hoc ē ꝓpter cās diuersas sic tetigim⁹ q; mōi rex p̄dicabili
um sūt diuersi Si aūt accipiātur vt p dictōes fīt sic est figu/
ra dictōis. Si aūt isti mōi accipiāt a pte rei siue vt sūt mōi re
rū sic fit accīs in eis q; primo mō ē pricipiū motiuū in dictōe
scdo vero in re

Responsio sequit p interrogatōem. q; interrogatio
ē petitio rīsionis et ē ab interrogāti vt a cā efficiē/
te q; interrogatō p rīsionē cognoscit ⁊ rīsio p inter
rogatōem sic p suā cām Sciendū q; bene interrogās quinq;
debet facere Primū ē inuenire locū a quo fuit siue p quē de
bet arguere Scdm forare interrogatōs siue ꝓpōs inuenire
fm locū pri⁹ reptū Terciū aūt ē ordinare eas adinuicē Qua;
tū ē ordinare eas ad alterū vt ad rīdentē Quintū aūt est vt
cogat ipm rīdentē ēmprobabilia dicere vnd si vis bñ oppo/
nere optet te p̄dicta q̄nq; facere vel saltē q̄ttuor prioza ex eis
Hec aūt q̄nq; determiat aresto. in octauo topico; q̄rtū q̄dē
in principio octaui. quintū in capitlo de rīsione

Sequit aūt videre modos solutōis in gne Solutō/
nū aūt alia recta alia appens Sz appens quidē so/
lutio fit multis modis q; quedā ē ad interrogatōez
tm̄ ut qñ opponēs impedit ne ꝓcedat ad suā ꝓclo; q̄z uis etiā
hēat verā rōem Alia aūt solutio est ad tps vt qñ solutō que
dat ad ꝓpositū indiget manifestari inquisitōe et manifestari
tpe ipm ꝓpositū est pessima oīm solutōm et vtraq; illarū
solutionū ꝛ ad hominē Recta vero soluto ꝛ solutō ad oīo;
Et sic diffinit in scdo elēco; Recta quidē solutio est manife
statio falsi et ꝓpter q̄d ē falsū Spēs aūt siue ptes recte solu/
tōnis sunt due q; aut est p interemptōem aut p distinctōnem
Solutio p interemptōem est qñ interimit aliqua p̄missa; ꝓ
pter sui falsitatē Solutio aūt p distinctōem est qñ manifestat
q ꝓclo non seq̄tur ex p̄missis ꝓpter fallaz aliq; in dictōe vel
extra dictōem. vñ solutio p interemptōem debet oratōi que
ꝓcedit ex falsis Solutio aūt p distinctōem debet dictōni pec
canti fm aliquā fallaz in dictōe vel extra dictōem. vñ quoti
ens cū q; vis soluere aliquā oratōez i sophismatib⁹ siue i alijs
Primo ꝓsidera vtr sit va vel falsa qm̄ si sit falsa nō potest
ꝓbari nisi sophismatice ⁊ ad improbatōem soluēdū ē p distin
ctōem. aut ꝓbat p fallaz et tūc ad ipam ꝓbatōem soluendū
est p interemptōez improbatio aūt nēcto debet cē va Si aūt
ꝓclusio sit va tūc ꝓbatio debet cē recta Sed improbatō pec
cat fm fallaz aliquā et tūc soluendū ē p distinctōez Si aūt ac
cipiat ad falsū tunc soluendū est p interemptōem

Qetermiatis sinkathegrematib⁹ ⁊ hitis eis q̃ exigũt ad oppõz in gñe ⁊ visis mõis solutõm i cõmũi Cõsequẽter dõ ẽ ꝏ dioe silogismoꝝ a pte ꝓclois Sciẽdũ aũt q̃ silogismoꝝ alij sũt vl'es alij pticulares. vl'es aũt dicunt q̃ hñt ꝓclos vl'ez sic ptz in prio et i scdo ⁊ i sexto prie figure et i prio et i scdo scde figure. pticlares aũt dicũt q̃ hñt ꝓclos pticlare sic ptz i reliqs silogismis oim figuraꝝ. Nota q̃ vl'es spp'la silogisãt siue pl'es hñt ꝓclloes qꝛ hz suã ppriã cõclusonẽ et etiã cõcludunt cõuersã sue cõclusionis et etiã cõcludũt pticulare pprie cõclusionis Preter has aũt cõclusiones silogismi vl'es negatiui cõcludũt quartã cõclusionẽ et hec est pticlaris cõuerse sue pprie cõclusionis vbi gra scds prie infert suã ppriã ꝓclos sic nullũ aial est lapis ois hõ ẽ al'go null⁹ hõ est lapis Et cõcludit pticulare sue pprie cõclusionis sic go quidã homo nõ est lapis Et concludit cõuersã sue cõclusiõis sicut go nullus lapis ẽ homo et ille quattuoꝝ ꝓclones sequunt ex duabus ꝏmissis in pdicto silogismo positis. Et sic omnes vl'es negatiui quattuoꝝ habẽt cõclusiones sic vl'es affirmatiui hñt tres scz ppriã cõclusiõz vl'ez et suã pticlare et suã cõuersã. Ñ nota q̃ q̃nt⁹ prie ꝓtinet sub prio qꝛ nihil aliõ ꝓcludit nisi cõuersã cõclusionis ex eadẽ rõe septim⁹ ꝓtinet sb̃ tercio qꝛ nihil aliud cõcludit q̃z conuersã ꝓclois tercij. vñ intellige aresto. ñ separauit quintũ a prio neqz sextũ a scdo neqz septimũ a tercio ꝗ boeci⁹. vñ aresto. in prio prioꝝ vbi dtermiat gñatõz silogismoꝝ nõ facit mẽtionẽ dõ silogismis trib⁹. s. de quito sexto et septio. sz solũ dicit in pricipios cõi prioꝝ q̃ vl'es silogismi oẽs pl'a sp silogisãt. i. pl'es ꝓclloes vt diximus et ex illo extraxit boetius eos Itẽ pticulariũ silogismoꝝ affirmatiui plures habent cõclusiones qꝛ suã cõclusionẽ ppriã et conuersã eius idõ sic dixim⁹ septimus prime ꝓtinet sub tercõ Sed pticulares negatiui vnã solam habent cõclusionẽ eo q̃ pticularis negatiua non conuertit.

Ista diuisione silogismoꝝ a pte ꝓclois quo ad qualitatẽ et quãtitatẽ in pcedenti lectõe non quo ad pricipia silogismorũ que sunt modus et figura qꝛ diuisio silogismorum a pte modorum et figuratum habita est in tractatu silogismorũ assignando tres figuras et modos earundem pprios Consequenter dicendum est q̃ oñis silogismus ostenditur duobus modis qꝛ ostenditur conuertendo et ducẽdo ad impossibile siue p silogismũ cõuersiuũ et silogismũ ad impossibile Notandũ q̃ eodẽ modo ordinant termi ⁊ ppões in silogismo ꝓuersiuo ⁊ in silogismo ad ipossibile Sz

drñt duob⁹ modis ¶ Prima dr̃a est in hoc q̃ silogism⁹ ꝯuersi
uus fit alio silogismo pri⁹ facto ꝑ ñdo oppositũ ꝯcłois cũ alte/
ra ꝑmissaꝫ ad interimẽdũ alterã ꝑmissã scz aliqñ maiorẽ ali
qñ minorẽ vbi gr̃a si accipiã oppositũ ꝯcłois cũ minori interi/
mit maiorẽ vt oẽ aĺ ẽ suba omis hõ ẽ al .go ois hõ ẽ suba op/
positũ ꝯcłois ẽ hec q̃dã hõ nõ ẽ suba ex hac go cũ minori põt
interimere maiorẽ silogisãdo sicut in q̃nto tercie quidã hõ nõ
est suba omis homo est aĺ go q̃dã aĺ non est suba Et hec cõ
clusio contradic̃ maiori alteri⁹ silogismi Si vo accipiat op/
positũ cũ maiori iterimit minorẽ silogisãdo in q̃rto scde sic oẽ
aĺ est suba quidã hõ non ẽ suba go quidã hõ non ẽ aĺ ⁊ hec cõ
clusio iterimit minorẽ ꝑmi silogismi Et sic silogism⁹ cõuersiu⁹
fit alio silogismo pri⁹ facto. Sz silogisãdo ad ipossibile non ẽ
nc̃ce aliũ silogismũ pri⁹ facere. sz solũ sumpta aliq̃ ꝓpõe ſta
et ex ea ducet aliud mai⁹ incõueniẽs q̃ sit cognitũ eẽ ſtm. vñ
si veri oppositũ erit manifeste vezꝫ et ꝓpter hoc interimit ꝓ
positõem falsã q̃z pri⁹ sumebat tũc dz eẽ silogism⁹ ad ipossibi
le vt si des ꝓpõz bãc scz q̃ arbores nõ hñt aiaz et ex hoc cõ/
cludas impossibile falsũ magis go arbores nõ nutriunt neqz
augmẽtant ꝗ hoc ẽ impossibile. go ipossibile est arbores non
hr̃e aiaz ⁊ sic factus est silogismus ad ipossibile Scda dr̃a est
q̃ silogism⁹ cõuersiu⁹ est ad oñdendũ illatõem eẽ nc̃ciaz Sz
silogism⁹ ad ipossibile est ad ostendendũ ꝓpõz eẽ falsã vñ ex
ꝯñti est ad oñdendũ oppositũ eẽ vezꝫ ipi⁹ ꝓpositi. Sciendũ
q̃ quilibet silogismus cuiuslibet figure põt oñdi ꝑ figurã suã
siue illatõem et ꝑ silogismũ ꝯuersiuũ vt dixim⁹ et etiã q̃libet
cõclusio cuiuslibet silogismi ꝑt oñdi quo ad suã veritatẽ ꝑ si/
logismũ ad impossibile vt dictũ est. Si aũt aliq̃s in istis vo/
luerit esse ꝓmpt⁹ optet eũ frequẽter exercitari in huiusmodi
silogismis. Et hec d̃ sinkathegrematib⁹ pe. hy. dicta sufficiũt

¶ Expliciũt omes tractatus sũmulaꝫ petri hyspani Im/
pressione magistri Jobãnis otmar in Reutlingẽ Anno Dj.
cccc. lxxxvj.

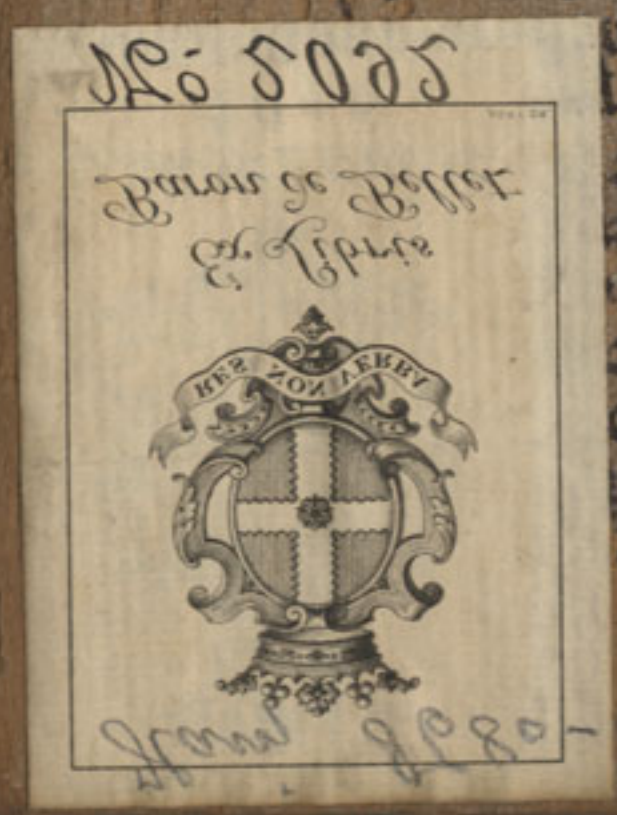
Baron de Ballet
de Lyon
KEEP YOUR FAITH

Hugsam
[illegible]
1480